

AMENAJAMENT PASTORAL PENTRU PAJIȘTILE DIN COMUNA PÎRGĂREȘTI, JUDEȚUL BACĂU

MINISTERUL AGRICULTURII SI DEZVOLTARII RURALE
DIRECTIA PENTRU AGRICULTURA JUDETEANA BACAU
Str. George Bacovia, nr. 20, Cod poștal 600237,
Telefon: (004) 0234-576419; fax: (004) 0234-576420
E-mail: dadr@dadrbacau.ro; dadr.bc@madr.ro

**AMENAJAMENT PASTORAL
PENTRU PAJIȘTILE DIN COMUNA
PÎRGĂREȘTI, JUD. BACĂU**

BACĂU
- 2019 -

ELABORATOR

**GRUPUL DE LUCRU CONSTITUIT LA NIVELUL U.A.T.
PÎRGĂREȘTI, PRIN DISPOZIȚIA PRIMARULUI NR.**

49/02.03.2018

Direcția pentru Agricultură Județeană Bacău

Ing. zootehnist Gica Pislaru

Ing. agronom Ioan Atanasoaie

Ec. Adrian Mihalache

Oficiul de Studii Pedologice și Agrochimice

Pedolog Ionuț Claudiu Saulea

Viceprimar, comuna Pîrgărești, jud. Bacău

Gabriel Bortoc

Comparimentul agricol si cadastru, U.A.T. Pîrgărești

Consilier superior, Daniela Faraon

BENEFICIAR

**UNITATEA ADMINISTRATIV- TERITORIALĂ
PÎRGĂREȘTI**

CUPRINS

INTRODUCERE		3
CAPITOLUL 1	SITUATIA TERITORIAL-ADMINISTRATIVA	9
	1.1 Amplasarea teritoriala a localitatii	9
	1.2 Denumirea deținătorului legal	11
	1.3 Documente care atestă dreptul de proprietate sau deținere legala. Istoricul proprietății	12
	1.4 Gospodărirea anterioară a pajiștilor din amenajament	12
CAPITOLUL 2	ORGANIZAREA TERITORIULUI	13
	2.1 Denumirea trupurilor de pajiști care fac obiectul acestui studiu	13
	2.2 Amplasarea teritorială a trupurilor de pajiște. Vecinii și hotarele pajiștii	14
	2.3 Constituirea și materializarea parcelarului și subparcelarului descriptiv	15
	2.4 Baza cartografică utilizată	15
	2.5 Suprafața pajiștilor. Determinarea suprafețelor	16
	2.6. Enclave	17
CAPITOLUL 3	CARACTERISTICI GEOGRAFICE ȘI CLIMATICE	18
	3.1 Indicarea zonei geografice și caracteristicile reliefului	18
	3.2 Altitudine, expoziție, pantă	21
	3.3 Caracteristici geologice și pedologice	23
	3.4 Rețeaua hidrografică	28
	3.5 Date climatice	29
CAPITOLUL 4	VEGETAȚIA	31
	4.1 Date fitoclimatice	31
	4.2 Descrierea tipurilor de stațiune	31
	4.3 Principalele specii de plante din vegetația pajiștilor studiate	33
	4.4 Principalele tipuri de pajiști și răspândirea lor	34
	4.5 Habitatele de pajiști	34
	4.6 Descrierea vegetației lemnoase	35
CAPITOLUL 5	CADRUL DE AMENAJARE	36
	5.1 Procedee de culegere a datelor din teren	36
	5.2 Obiective social – economice și ecologice	36
	5.3 Stabilirea modului de folosință a pajiștilor	37
	5.4 Fundamentarea amenajamentului pastoral	37
CAPITOLUL 6	ORGANIZAREA, ÎMBUNĂTĂȚIREA, DOTAREA ȘI FOLOSIREA PAJIȘTILOR	46
	6.1 Lucrări preliminare de punere în valoare a pajiștilor	46
	6.2 Metode de îmbunătățire a covorului ierbos prin fertilizare	50
	6.3 Metode de îmbunătățire prin supraînsămânțare și reînsămânțare a pajiștilor	52
	6.4 Folosirea pajiștilor	53
	6.5 Repartizarea pajiștilor	54
	6.6 Construcții și dotări zoopastorale	56
CAPITOLUL 7	DESCRIERE PARCELARĂ	59
CAPITOLUL 8	DIVERSE	71
	8.1 Data intrării în vigoare a amenajamentului. Durata acestuia.	71
	8.2 Colectivul de elaborare a prezentei lucrări	71
	8.3 Hărțile ce se atașează amenajamentului	72
	8.4 Evidența lucrărilor executate anual pe fiecare parcelă	72
BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ		78

INTRODUCERE

Pajiștile sunt un element esențial al sistemelor de agricultură durabilă, care răspund exigențelor cererii de alimente sănătoase și de calitate superioară. Pe lângă rolul de asigurare a furajelor pentru animale, pajiștile au o funcție importantă în protejarea mediului înconjurător prin conservarea biodiversității, îmbunătățirea fertilității solurilor, fixarea simbiotică a azotului, menținerea echilibrului hidrologic, prevenirea inundațiilor și alunecărilor de teren.

Din cele mai vechi timpuri iarba produsă pe pajiști a constituit furajul de bază pentru creșterea animalelor ierbivore domestice, ceea ce a permis dezvoltarea primelor civilizații umane. Explozia demografică a determinat o expansiune a pajiștilor printr-o luptă continuă a omului cu vegetația forestieră, pentru a produce hrană (ex. lapte, carne, etc.) și materii prime (ex. lână, piei, etc.).

Pajiștile reprezintă suprafețe de terenuri acoperite cu vegetație ierboasă. În ele se întâlnește un complex mare de specii de plante aparținând diferitelor familii dintre care gramineele perene se instalează, de regulă, ca dominante. Dacă la vegetația constituită din speciile de plante superioare se adaugă plantele inferioare, microorganismele și fauna, atunci se poate face o imagine despre formațiunea complexă de viață reprezentată de o pajiște.

Populațiile diverselor specii de plante superioare, plante inferioare, animale, microorganisme care se întâlnesc într-o pajiște nu reprezintă o simplă alăturare spațială întâmplătoare. Între indivizii aceleiași specii, între populațiile diverselor specii (plante, animale, microorganisme), între biocenoză în totalitate și factorii fizico-chimici ai mediului se creează interrelații specifice de mare complexitate, reprezentând în ansamblu o unitate funcțională, un ecosistem caracteristic.

Pajiștile reprezintă:

- Sursă de hrană pentru animalele domestice. O mare parte din furajele succulente și fibroase necesare pentru creșterea animalelor sunt obținute de pe pajiștile naturale.
- Habitat și sursă de hrană pentru animalele sălbatice. Majoritatea speciilor de animale sălbatice își au sursa primară de hrană în iarba pajiștilor.
- Mijloc de prevenire și combatere a eroziunii solului. Ierburile au o capacitate înaltă de absorbție a apei, de reținere și de ridicare a capacității solului pentru apă. Pajiștile folosite rațional reprezintă un excelent mijloc de prevenire și combatere a eroziunii solului.
- Mijloc de îmbunătățire a structurii și fertilității solului.

Pajiștile permanente, de regulă amplasate în extravilanul localităților, sunt terenuri agricole consacrate producției de iarbă (masă verde ori fân) recoltată prin pășunat sau cosire, care nu au făcut parte din sistemul de rotație a culturilor din exploatare timp de cel puțin 5 ani sau mai mult, așa cum este prevăzut la art.4 alin.(1) lit.(h) din Regulamentul (UE) nr.1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013, de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune.

Pajiștile permanente din România au o răspândire de aproximativ 4,9 milioane hectare (cca. 33% din suprafața agricolă), ocupând locul al V-lea din Europa după Franța, Marea Britania, Spania și Germania.

Aria de răspândire a suprafeței pajiștilor se regăsește pe toate formele de relief, de la altitudinea de câmpie și a Deltei Dunării, până la 2500 m de pe platourile alpine ale munților Carpați. Aceasta face ca resursele funciare pentru pajiștile să fie extrem de variate sub toate aspectele: fizico-geografice, climatice, hidrografice, profunzimea solului, tipurile de sol și însușirilor lor fizico-chimice¹.

În funcție de modul de folosință, pajiștile se împart în pășuni și fânețe. Din suprafața totală de pajiști din țara noastră 68% o reprezintă pășunile, iar 32% fânețele. În România 79% din suprafața de pajiști este situată în zona de deal și zona montană.

Conform Codului de Bune Condiții Agricole și de Mediu (GAEC), stabilite în Regulamentul Consiliului Uniunii Europene (CE) numărul 1782/2003, țara noastră trebuie să acorde o atenție deosebită acestui patrimoniu pastoral prin menținerea suprafeței existente la 1 ianuarie 2007 (GAEC 11), asigurarea unui nivel minim de întreținere (GAEC 7) și evitarea instalării vegetației nedorite pe terenurile agricole (GAEC 10). Condițiile ecologice foarte diferite în care sunt situate pajiștile, precum și schimbările socio – economice din țara noastră care au condus la un anumit stadiu de degradare o abordare integrată și interdisciplinară în vederea elaborării de noi soluții pentru gospodărirea rațională a patrimoniului pastoral.

Amenajamentul pastoral este o lucrare cu caracter complex care are ca scop reglementarea procesului de producție al pajiștilor permanente, după care se conduce întreaga activitate pastorală.

¹ Ghid de întocmire a amenajamentelor pastorale. Institutul de Cercetare Dezvoltare Pajiști Brașov. 2014. autori Teo. Marușca, Vasile Mocanu, Emil Haș și colaboratorii

Prezentul amenajament pastoral este în conformitate cu Ghidul de întocmire a amenajamentelor pastorale, realizat de către Institutul de Cercetare Dezvoltare pentru Pajiști Brașov².

Obiectivul general al amenajamentului pastoral este punerea în valoare a pajiștilor prin sporirea producției totale de furaje și a calității acestora, în concordanță cu o conversie optimă în produse animaliere ca urmare a unei bune valorificări a acestor suprafețe.

Obiectivele specifice ale amenajament pastoral sunt :

- Gestionarea științifică și tehnologică a patrimoniului pastoral în scopul asigurării unei agriculturi durabile (utilizarea nutrienților, conservarea biodiversității, menținerea nealterată a peisajului, exploatarea economică, protecția mediului și bunăstarea animalelor, etc);
- Creșterea valorii nutritive a covorului ierbos, care să asigure o hrănire echilibrată și eficientă a diferitelor categorii de animale, îndeosebi din speciile bovine și ovine, pentru obținerea de produse zootehnice sănătoase și asigurarea bunăstării animalelor;
- Adaptarea tehnologiilor pajiștilor semănate și permanente la schimbările climatice pentru realizarea unor sisteme agricole durabile, cu efecte minime.
- Realizarea cantității anuale de semințe de graminee și leguminoase perene de pajiști, de soiuri autohtone, necesară pentru lucrările de îmbunătățire;

Modalitatea de administrare a pajiștilor unei localități, reprezintă felul în care se asigură managementul unei pajiști, respectiv organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente (conform Ordonanței de urgență a Guvernului - OUG nr. 34/2013). Toate problemele și soluțiile acestora, trebuie să fie incluse în planurile de amenajamente pastorale ale pajiștilor permanente.

Măsurile prevăzute în prezentul Plan de Amenajament Pastoral sunt elaborate astfel încât să țină cont de exigențele economice, sociale și culturale, precum și de particularitățile regionale și locale ale localității. La întocmirea acestui Plan de Amenajament Pastoral s-a ținut cont de prevederile legale în vigoare, respectiv:

- **Legea nr. 44/2018** pentru modificarea și completarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991;

² Editura Capolavora Brașov. 2014

- **Ordonanța de urgență a Guvernului - OUG nr. 34/2013** privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr.18/1991 cu modificările și completările ulterioare;
- **Legea nr.86 din 27.06.2014** pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991;
- **Ordin nr. 544 din 21 iunie 2013**, privind metodologia de calcul a încărcăturii optime de animale pe hectar de pajiște;
- **Hotărârea nr. 1.064 din 11 decembrie 2013**, privind Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991;
- **Hotărârea nr. 78/2015** privind modificarea și completarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.064/2013.
- **Hotărârea nr.214 din 12 aprilie 2017** pentru aprobarea procedurii privind asigurarea fondurilor necesare pentru realizarea amenajamentelor pastorale ale suprafețelor de pajiști permanente, precum și pentru modificarea și completarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr.18/1991, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1064/2013.

În vederea asigurării unui management corespunzător a trupurilor de pajiști permanente, trebuie să fie utilizate atât instrumente tehnice și juridice de specialitate, cât și instrumente de ordin financiar fără de care nu ar fi posibilă materializarea măsurilor tehnice și juridice.

Conform HG 1064 din 11/12/2013, Art. 4, administrarea pajiștilor aflate în domeniul public și/sau privat al comunelor, orașelor, municipiilor și al municipiului București se face de către consiliile locale, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

În administrarea pajiștilor unui U.A.T. sau localități, principalul instrument utilizat este planul de management, respectiv modul de gestionare a pajiștilor ce se stabilește prin **amenajament pastoral**, ce îndeplinește un dublu rol, fiind atât un instrument juridic (solicitat

și prevăzut de lege), cât și un instrument tehnic (necesită implicarea specialiștilor în cercetare din diferite domenii și elaborarea unor seturi de măsuri tehnice care să conducă la păstrarea compoziției floristice, a ratei de creștere a plantelor și de randament al pajiștilor, pentru a asigura cerințele nutriționale ale animalelor (**Legea nr. 44/2018, OUG nr. 34/2013, ORD. nr.544 din 21/06/2013, HG 1064 din 11/12/2013**).

Amenajamentul pastoral reprezintă „documentația care cuprinde măsurile tehnice, organizatorice și economice necesare ameliorării și exploatării pajiștilor”, în conformitate cu obiectivele de management al pajiștilor prevăzute în „Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea **Legii fondului funciar nr. 18/1991**”, (art.1, lit. a. din **HG nr.1064 din 11/12/2013**).

Conform HG nr.1064 din 11/12/2013, art. 9, alin(1), amenajamentul pastoral cuprinde:

- actele care stau la baza dreptului de proprietate, inclusiv schița pajiștii sau planul cadastral;
- determinarea suprafeței pajiștii sau a porțiunilor din care se compune pajiștea, cu prezentarea denumirii, suprafeței, vecinătăților și a hotarelor;
- descrierea situației geografice și topografice a pajiștii sau a diferitelor unități în cazul în care pajiștea se compune din mai multe porțiuni;
- descrierea solului pajiștii;
- descrierea florei pajiștii;
- calitatea pajiștii;
- determinarea părților de pajiște care sunt oprite de la pășunat;
- perioada de pășunat;
- capacitatea de pășunat și încărcătura optimă;
- stabilirea căilor de acces;
- stabilirea surselor și a locurilor de adăpat;
- locurile de adăpost pentru animale și oameni;
- împărțirea pajiștii pe unități de exploatare și tarlale pentru diferite specii;
- lucrările care se execută în fiecare an pentru întreținerea și creșterea fertilității solului;
- lucrările de îmbunătățire anuală și pe termen lung;
- lucrările tehnice și instalațiile care se utilizează, cu indicarea locului de amplasare.

În condițiile art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2013, în vederea întreținerii și utilizării suprafețelor de pajiști, precum și pentru conservarea, ameliorarea și

păstrarea biodiversității acestora, utilizatorii pajiștilor au obligația să aplice pe fiecare parcelă acțiunile tehnice cuprinse în proiectul de amenajament pastoral, precum și planul de fertilizare.

Întocmirea planului de fertilizare și stabilirea măsurilor agropedoameliorative se fac de către oficiile de studii pedologice și agrochimice județene.

Consiliile locale au obligația să elaboreze amenajamentul pastoral, valabil pentru toate pajiștile aflate pe unitatea administrativ-teritorială în cauză.

Potrivit HG nr. 214 din 12/04/2017 la proiectul de amenajament se atașează planul cu amplasamentul pajiștilor permanente aflate pe teritoriul U.A.T., care va cuprinde reprezentarea grafică a suprafețelor de pajiști permanente, indiferent de forma de proprietate, însoțit de un tabel nominal în care sunt prevăzuți proprietarii și utilizatorii de pajiști, persoane fizice sau juridice.

Utilizatorul pajiștii este „crescătorul de animale persoană fizică având animale înscrise în Registrul național al exploatațiilor (RNE)/crescător de animale orice tip de persoană juridică de drept public sau de drept privat, constituită conform prevederilor Codului civil, având animale proprii sau ale membrilor înscrise în RNE, care desfășoară activități agricole specifice categoriei de folosință a pajiștii conform clasificării statistice a activităților economice în Comunitatea Europeană pentru producția vegetală și animală” (art.1 lit. c. din HG nr. 1064 din 11/12/2013).

Regulamentul de utilizare și gestionare al pajiștilor, este inclus în „amenajamentul pastoral”, iar „autoritatea contractantă are obligația de a include în cadrul documentației de concesiune sau închiriere a pajiștilor amenajamentele pastorale și condiții speciale de îndeplinire a contractului, cu respectarea prevederilor legale în vigoare” (art.6 alin.(2) din HG nr. 1064 din 11/12/2013).

Regulamentele de utilizare și gestionare a pajiștilor, trebuie să fie clare, concise și să folosească un limbaj accesibil. În elaborarea rapoartelor de monitorizare a pajiștilor se va ține cont de faptul că acestea vor reprezenta argumentele științifice pe baza cărora factorii de decizie locali, vor lua hotărârile potrivite pentru gestionarea eficientă a pajiștilor.

CAPITOLUL 1

SITUAȚIA TERITORIAL – ADMINISTRATIVĂ

1.1 Amplasarea teritorială a localității

COMUNA PÎRGĂREȘTI este formată din cinci sate, respectiv: Pîrgărești – satul de reședință, Pîrîu Boghii, Satu Nou, Nicorești, Bahna.

Se învecinează la nord-vest cu comuna Tg.Troțuș, iar la sud - est cu comuna Bogdănești, la sud-vest cu comuna Oituz iar la nord-est cu orașul Tg.Oena.

Pîrgăreștiul face parte din comunele subcarpatice ale județului Bacău, se bucură de o așezare deosebită. Varietatea condițiilor naturale, exprimată prin structură, relief, climă, apă, soluri, faună, vegetatie se caracterizează printr-o varietate de resurse specifice microregiunii troțușene, care au intrat în circuitul economic încă din cele mai îndepărtate timpuri³.

Istorie.

Cercetările arheologice au confirmat că pe aceste locuri au existat așezări omenești din cele mai vechi timpuri, încă din perioada paleoliticului așa cum dovedesc descoperirile arheologice de la Podci, Tg.Oena, Viișoara, Tg.Troțuș, Coșna, Pîrîu Boghii și Pîrgărești. Mărturii arheologice atestă cu certitudine prezența populației autohtone daco-romane în a doua jumătate a sec. IV și începutul sec.V e.n. și ocupațiile de bază ale strămoșilor, cum ar fi: creșterea animalelor, cultivarea pământului, pescuitul și meșteșugurile casnice.

În anul 1410, într-un document dat de Alexandru cel Bun se pomenește de drepturile de proprietate ale lui Domoneus asupra unor terenuri din Crozești, așezare veche în extremitatea sudică a localității Pîrgărești. De unde deducem că așezarea era cunoscută sub această denumire înainte de domnia lui Alexandru cel Bun. Având în vedere că satele Pîrîu Boghii și Pîrgărești au aparținut de Tg. Troțuș, vechi târg medieval, este demn de consemnat că așezarea de la Pîrgărești a avut aceeași importanță, participând în egală măsură în derularea evenimentelor din vremurile trecute. Denumirea Pîrgărești a comunei provine de la consilierii ce conduceau târgul (pîrgari), care s-au stabilit pe partea dreaptă a râului Troțuș.

³ <http://www.pirgaresti.ro/despre-noi/>

Toată valea Trotușului are o încărcătură istorică prin evenimentele care s-au succedat de-a lungul anilor. În anul 1467 pe aici au trecut armatele invadatoare ale lui Matei Corvin (poalele Coșnei), Ștefan cel Mare organizează mai multe campanii împotriva scaunelor secuiești din Transilvania.

În anul 1600, Eroul Unirii celor trei țări române, Mihai Viteazul a trecut prin pasul Oituz și prin Pîrgărești pe la poalele Coșnei, în Moldova, cu 1700 de lefegii, la 17 mai, după care a înaintat de la Ig. Trotuș spre Bacău, unde după o luptă prelungită de o zi cu mercenarii lui Ieremia Movilă, ocupa Bacăul la 18 mai, băcăuanii primindu-l bucuroși. Năvălirea turcilor a dus la distrugerea unei părți a localității Pîrgărești, unde sunt și astăzi urmele vechii vetre a satului din zona actuală, ca urmare și acest sat al comunei poartă numele Satu Nou.

Răscoala din 1907, pe locurile acestea, a avut drept centru Oneștiul, dar a luat parte și populația satelor noastre.

O pagină glorioasă în istoria acestor locuri, a reprezentat-o primul război mondial. Frontul de pe Valea Trotușului prin luptele de la Oituz, Gîrozești, Cireșoiaia, Clăbucei, Sticlărie, Coșna au atras atenția întregii țări.

Luptele de la Oituz, din apropierea localității noastre, poarta de trecere din Transilvania și Moldova ca și cele de la Cireșoiaia-Ig. Oena, au un ecou nepieritor și în rândul locuitorilor noștri.

În anul 1917, satele noastre au fost teatru de război, dealul Coșna aflat în satul Nicorești al comunei Pîrgărești, constituie o pagină de glorie în luptele duse de ostașii noștri contra cîmpitorilor austro-ungari.

Concomitent cu declanșarea bătăliilor de la Mărăști, Mărășești, Grupul Gerok a organizat o puternică ofensivă în sectorul Oituz, avînd ca țintă ocuparea celor mai importante localități de pe valea Trotușului. Ofensiva a început printr-un puternic atac pe Valea Oituzului, reușind să pătrundă în dispozitivul trupelor noastre, cucerind mai multe puncte de rezistență ale diviziilor 7 și 6 infanterie. Divizia 7 s-a retras cu pierderi mari spre Slănie și muntele Coșna (cota 789), păstrînd legătura cu Divizia 6 infanterie, care se află pe dealul Mătușca. De pe dealul Coșna, au contraatacat trei companii românești, care au fost respinse de inamic. Aici a căzut, ucis de gheață, căpitanul Paul Berge, ofițer francez.

Localitatea Pîrgărești, una din cele mai mici ca suprafață din județul Bacău se află în

Nou, Nicorești. Bahna. Se învecinează la nord-vest cu comuna Tg.Trotuș , iar la sud-est cu comuna Bogdănești, la sud-vest cu comuna Oituz iar la nord-est cu orașul Tg.Ocna.

În anul 1891 satul a mai purtat și denumirea Tisești, cartier al orașului Tg.Ocna. deoarece în acest cartier localitatea Pîrgărești nu este decât la o mică distanță. Tot în acest an se menționează că localitatea împreună cu celelalte sate ale comunei Bahna. Satu Nou, Nicorești aparțineau de comuna Bogdănești. Doar satul Pîrîu Boghii în momentul de față aparține comunei Pîrgărești, în 1891 aparținea de comuna Trotuș⁴.

Prezentul Amenajament pastoral pentru pajiștile din Comuna Pîrgărești, județul Bacău, este realizat pentru suprafața de **853,5735** hectare, defalcată pe 6 trupuri (tabel 1.1).

Tabel 1.1 Comuna Pîrgărești - județul Bacău

Nr. crt.	Teritoriul administrativ	Nr. trup	Denumire trup pășune	Bazin hidrografic	Suprafață trup	Tarlale
1	Pîrgărești	1	Coșna și Dumbrava pășune UAT	Trotuș	438,0	1,23,24,25,26,27,28,70,71.
2	Pîrgărești	2	Pârâul Boghii pajiști	Trotuș	54,4855	1,2.
3	Pîrgărești	3	Pîrgărești pajiști	Trotuș	115,1489	19,20,36,37,39,40,41.
4	Pîrgărești	4	Satu Nou pajiști	Trotuș	93,1438	43,46,47,67,68.
5	Pîrgărești	5	Nicorești pajiști	Trotuș	97,7761	69,72,76,77,78.
5	Pîrgărești	6	Bahna pajiști	Oituz	55,0192	83,84,85,86,90.
TOTAL					853,5735	

1.2. Denumirea deținătorului legal al pajiștilor

Pajiștile situate pe teritoriul administrativ al comunei Pîrgărești care fac obiectul prezentului studiu, în suprafață de **853,5735 hectare**, se află în proprietatea privată a persoanelor fizice și juridice (**415,5735 ha**) și în proprietatea U.A.T. Pîrgărești (**438 ha**) în administrarea Consiliului local.

⁴ <http://www.pirgaresti.ro/despre-noi/>

1.3. Documente care atestă dreptul de proprietate sau deținere legală.

Istoricul proprietății

Pajiștile în teritoriu au o suprafață de 853,5735 ha și aparțin fie Consiliului Local Pîrgărești, în suprafață de 438,0 ha, prin HOTĂRÂREA NR. 24 din 29.08.2007 emisă de CONSILIUL LOCAL privind aprobarea domeniului privat al unității administrativ teritoriale Pîrgărești, județul Bacău, fie proprietarilor juridici sau particulari, din extravilan și intravilan, care reprezintă pășuni și fânețe, cu o suprafață de 415,5735 ha. Mentionam ca UAT Pîrgărești nu are Ordinul Prefectului pentru stabilirea certa a proprietatii pajistilor a UAT Pîrgărești, existând doar cadastru efectuat în anul 1988 unde figureaza suprafata de 438 ha. Comuna Pîrgărești se afla în zona necooperativizata.

Suprafața totală a pajiștilor de pe teritoriul comunei Pîrgărești, la data realizării prezentului amenajament (2018) este de **853,5735 hectare** din care **415,5735 ha** în proprietatea persoanelor fizice si juridice (**20,1559 ha** pășune și **395,4176 ha** fâneată) iar **438 ha** în proprietatea U.A.T. Pîrgărești.

1.4. Gospodărirea anterioară a pajiștilor din amenajament

Pajiștile aparținătoare localității Pîrgărești, sunt folosite în regim de pășune prin pășunat liber cu oile, caprele, și cu vacile din localitate.

Starea generală, actuală, a pajiștilor este una mediocră, factorii limitativi fiind reprezentați de suprapășunat (acest fenomen întâlnindu-se și în lunile în care este interzisă scoaterea animalelor pe pășune), prezența speciilor dăunătoare, prezența mușuroaielor.

Nu s-au realizat lucrări de îmbunătățire a pășunilor, ca extragerea cioatelor, împrăștierea mușuroaelor, fertilizări, supraînsămânțări, etc.

Pajiștile comunei Pîrgărești au fost, în trecut, exploatate în regim de pășune prin pășunat liber de către bovine, ovine și caprine.

CAPITOLUL 2

ORGANIZAREA TERITORIULUI

2.1. Denumirea trupurilor de pajiște care fac obiectul acestui studiu

Suprafața de **853,5735 ha** de pajisti permanente ale comunei Pîrgărești se imparte, astfel:

- 438 ha islaz comunal, proprietate a comunei Pîrgărești
- 4,9204 ha fâneață proprietatea persoanelor juridice
- 20,1559 ha pășune proprietatea persoanelor fizice
- 390,4972 ha fâneață proprietatea persoanelor fizice

Împărțirea pe cele 6 trupuri s-a făcut conform “Studiului pedologic și agrochimic” realizat de OSPA Bacău și în acest amenajament pastoral, ne vom referi la număr trup pășune și denumire, conform OSPA.

Tabel 2.1. Suprafețe pe trupuri de pășune si faneata

Nr. trup pășune	Denumire trup pășune	Suprafață trup -ha-
1	Coșna si Dumbrava pășune UAT	438,0
2	Pârâul Boghii pajiști	54,4855
3	Pîrgărești pajiști	115,1489
4	Satu Nou pajiști	93,1438
5	Nicorești pajiști	97,7761
6	Bahna pajiști	55,0192
	TOTAL SUPRAFATA	853,5735

Tabel 2.2 Situația terenurile cu categoria de folosință pășuni și fânețe UAT Pîrgărești

Nr. trup pășune	Denumire trup pășune	Bazin hidrografic	Suprafață trup - ha -	din care:	
				Consiliul local	Persoane fizice/juridice
1	Coșna și Dumbrava pășune UAT	Trotuș	438,0	438,0	
2	Pârâul Boghii pajiști	Trotuș	54,4855		54,4855
3	Pîrgărești pajiști	Trotuș	115,1489		115,1489
4	Satu Nou pajiști	Trotuș	93,1438		93,1438
5	Nicorești pajiști	Trotuș	97,7761		97,7761
6	Bahna pajiști	Oituz	55,0192		55,0192
TOTAL SUPRAFAȚĂ			853,5735	438,0	415,5735

2.2. Amplasarea teritorială a trupurilor de pajiște. Vecinii și hotarele pajiștii

Amplasarea teritorială a trupurilor de pajiște precum și vecinătățile parcelelor de pajiște sunt redată în tabelul următor:

Tabel 2.3 Situația terenurilor pășuni și fânețe din Pîrgărești cu vecinătăți

Nr Cr	Denumire trup	Tarlale grupate pe trupuri	Suprafata ha	Vecin Nord	Vecin Est	Vecin Sud	Vecin Vest
1	Coșna și Dumbrava pășune UAT	1,23,24,25,26,27,28,70,71.	438,0	Tg Ocna Piriu Boghii	Satu Nou Nicorești	Oituz	Tg Ocna Oituz
2	Pârâul Boghii pajiști	1,2.	54,4855	Tg Ocna	Tg Trotus	Pirgaresti	Tg Ocna
3	Pîrgărești pajiști	19,20,36,37,39,40,41.	115,1489	Piriu Boghii	Islaz Cosna	Satu Nou	Tg Trotus
4	Satu Nou pajiști	43,46,47,67,68.	93,1438	Pirgaresti	Tg Trotus	Nicorești	Islaz Cosna
5	Nicorești pajiști	69,72,76,77,78.	97,7761	Satu Nou	Bogdanesti	Bahna	Cosna
6	Bahna pajiști	83,84,85,86,90.	55,0192	Nicorești	Bogdanesti	Oituz	Oituz

2.3. Constituirea și materializarea parcelarului și subparcelarului descriptiv

Limitele parcelelor au suferit modificări în funcție de transferul terenurilor, o parte dintre acestea însă și-au păstrat limitele vechi.

Limitele parcelare au fost materializate de către administrația locală.

2.4. Baza cartografică utilizată

Planurile ce au stat la baza lucrărilor de identificare și determinare din punct de vedere topografic a pajiștilor sunt planuri și hărți topografice și cadastrale la scara 1:10000, foi volante și alte documente existente la Primăria localității Pîrgărești.

Dintre factorii topografici, în studiul de monitorizare a unităților amenajistice de pajiști vor fi înregistrate următoarele componente:

- **coordonatele geografice** (Latitudine/Longitudine)
- **forma de relief** - componentă a factorilor topografici, pe baza următoarei scări: vale, versant, creastă, platou.
- **poziția pe pantă a pajiștilor**, utilizând următoarea scară:

- baza pantei; treimea inferioară a pantei, treimea mijlocie a pantei;
- treimea superioară a pantei; vârful pantei.
- **forma pantei** influențează regimul climatic, în principal prin modificarea regimului termic și hidric. Pentru cuantificarea acestora s-au utilizat scări pe cinci forme de relief și anume:
 - concavă, concav-dreaptă, dreaptă;
 - convexă, convex-dreaptă
- **panta sau înclinarea** au fost determinate satelitar cât și pe baza planurilor, prin programe specifice de determinare a înclinațiilor.
- **altitudinea** a fost determinată cu ajutorul coordonatelor rectangulare transpuse pe **ortofotoplan** și prelucrate altimetric pe **planuri topografice**, cota 0 fiind stabilită prin proiecția Stereografică 1970 Marea Neagră.
- **expoziția** a fost determinată pe planuri prelucrate și este exprimată în grade prin punctele cardinale și puncte cardinale intermediare cu plajă de 45°.

2.5. Suprafața pajiștilor. Determinarea suprafețelor

Suprafața totală de pajiști care face obiectul acestui studiu este de 853,5735 ha.

2.5.1 Suprafața pajiștii pe categorii de folosințe

Structura pajiștilor din Comuna Pîrgărești, pe categorii de folosință, este prezentată în tabelul următor:

Tabel 2.4

Pășuni (ha)	Fânețe (ha)	Valorifi care mixtă (ha)	Fără scopuri productiv e (ha)	Total suprafață (ha)	Din care	
					Consiliul local	Persoane fizice/juridice
458,1559	395,4176	0	0	853,5735	438	415,5735

2.5.2. Organizarea administrativă

Până în prezent administrarea pajiștilor s-a realizat prin contracte de închiriere/concesiune către utilizatori persoane fizice sau juridice înscrise în Registrul național al exploatațiilor, care desfășoară activități agricole specifice categoriei de folosință pajiști.

2.6. Enclave

Pe pajiștile aparținătoare de UAT Pîrgărești nu sunt prezente enclave.

CAPITOLUL 3

CARACTERISTICI GEOGRAFICE ȘI CLIMATICE

3.1. Indicarea zonei geografice și caracteristicile reliefului

Teritoriul comunei Pîrgărești este situat la sud de râul Trotuș, pe versanți care corespund piemontului pleistocen dezvoltat între Culmea Coșna și ulucul depresionar subcarpatic. Urmare acestei poziționări, în procesul de formare a unităților și formelor de relief, s-a creat o interdependență, terenurile în pantă, ocupate în prezent predominant de păduri și pășuni, reprezentând sursa de materiale pămâtoase pe care procesele fluviudenudaționale, prin intermediul văilor Pârâul Boghii, Iștocului și Nicorești, le dislocă și depune pe lunca râului Trotuș.

Aria dealurilor subcarpatice este intens afectată de procese fluviudenudaționale, reprezentate de eroziunea areolară, de alunecări și ravenări pe versanți și doar eroziune areolară la nivelul culmilor.

Trupul 1 – Coșna și Dumbrava pășune UAT, se situează la est de Culmea Coșna (784 m), pe versanți și culmi secundare înclinate, terenuri care se drenează spre valea Trotuș, la o altitudine absolută medie de 500-600 m. Culmile interfluviale au două ramificații principale, una nordică, dezvoltată între pârâul Boghii și pârâul Iștoc, pe care este așezată localitatea Pîrgărești și alta sudică, pe care este așezată localitatea Nicorești și care se prelungește spre est prin Dealul Chicirea și Dealul Buhoci.

Trupul 2 – Pârâul Boghii pajiști, se poziționează pe versanții pârâului Boghii, amonte de intravilanul localității omonime, situați la 350-450 m altitudine medie, unde modelarea teritoriului s-a realizat doar prin eroziune areolară și alunecări, în prezent stabilizate.

Trupul 3 – Pîrgărești pajiști, este amplasat pe versanții văii Iștoc, unde eroziunea areolară este slabă iar alunecările în valuri sunt semistabilizate și pe culmi interfluviale secundare, afectate de eroziune de suprafață slabă, la o altitudine absolută medie de 300-350 m.

Trupul 4 – Satu Nou pajiști, este situat în bazinul superior al pârâului Crețu, afluent pe dreapta al Iștocului, la altitudinea de 400-450 m, zonă în care procesele fluviudenudaționale sunt reprezentate de eroziunea areolară, alunecări și ravenări.

Trupul 5 – Nicorești pajiști – este situat tot în bazinul hidrografic al pârâului Nicorești, pe versanți afectați de procese de modelare intensă sau pe culmi interfluviale, unde este prezentă doar eroziunea de suprafață slabă, la o altitudine medie de 400-450 m.

Trulul 6, Bahna pajiști, este situat în bazinul hidrografic Oituz, pe versanți afectați de eroziunea areolară și alunecări stabilizate, la o altitudine medie de 340-400 m.

Aspectul și configurație generală a formelor de relief precizează că zona are un relief accidentat pe toate trupurile existente, aspect reliefat și de adâncimea fragmentării reliefului, care are valori medii de 60-80 m.

Formele de relief prezente pe pajiștile Consiliului Local Pîrgărești sunt: versanții, culmile de deal și rar mameloane. Versanții domină net pe toate trupurile, ocupând aproape în totalitate terenurile cercetate.

Procese de degradare geomorfologică, pe trupurile de pășune situate pe raza comunei Pîrgărești sunt determinate de:

- scurgerea laminară a apelor pluviale pe pante, care determină eroziunea în suprafață;
- scurgerea concentrată a apelor pluviale pe anumite trasee de pe direcția de pantă, care determină eroziunea de adâncime și
- deplasări de mase de sol și roci pe pante, ca urmare a supraîncărcării acestora cu ape predominant pluviale, sub formă de alunecări.

a. Eroziunea în suprafață (areolară) se manifestă pe 725,9737 ha adică 85,05 % din suprafața studiată.

Clasa de eroziune (intensitatea) este variabilă fiind:

- slabă pe 492,7214 ha (67,87 %);
- moderată pe 160,1624 ha (22,06 %);
- puternică pe 48,0522 ha (6,62 %);
- foarte puternică pe 18,3679 ha (2,53 %);
- excesivă pe 6,67 ha (0,92 %), din suprafața erodată.

Eroziunea slabă este dominant geologică și nu determină modificări în ritmul pedogenezei și implicit micșorări drastice ale grosimii orizonturilor de sol. Eroziunea moderată este predominant determinată de defrișări anterioare de păduri iar eroziunea excesivă se produce pe versanți de văi torențiale, din centrul trupului nr. 1.

b. Eroziunea în adâncime se manifestă prin crearea de rigole și ogașe, fiind mai activă, prin efectele imediate, decât eroziunea în suprafață. **Tabelul 3.2 b** anexat, redă prezența și frecvența relativă a formațiunilor de eroziune în adâncime pe fiecare unitate de sol.

Pe ansamblu, trupurile de pășune studiate sunt afectate de eroziunea de adâncime pe 356,3382 ha (41,75 % din suprafața studiată).

Formațiunile de eroziune în adâncime prezente pe suprafața studiată sunt:

- ogașe mici rare (0,5 - 1 m adâncime), se extind pe 162,3904 ha (45,57 %);

- ogașe frecvente sunt întâlnite pe 187,2778 ha (52,56 %) și
- ravene active, prezente pe 6,67 ha, adică 1,87 % din suprafața cercetată.

Prezența eroziunii în adâncime precizează o stare de calitate precară a acestor terenuri. Majoritatea organismelor torențiale prezente sunt în curs de stabilizare (semistabilizate). Ameliorarea capacității productive a acestor terenuri necesită atât măsuri de stabilizare a terenurilor active geomorfologice, cât și de identificare și eradicare a cauzelor care determină declanșarea proceselor de eroziune de adâncime.

c. Alunecările de teren afectează 343,414 ha, ceea ce reprezintă 40,23 % din suprafața studiată. Se manifestă sub formă de valuri, sunt prezente pe toate trupele cercetate și pot fi:

- stabilizate pe 292,6059 ha (85,21 %) și
- semistabilizate, pe 50,8081 ha (14,79 %) din total terenuri alunecate.

Stabilizarea alunecărilor asigură și o ameliorare a pajiștilor, cu o anumită durată.

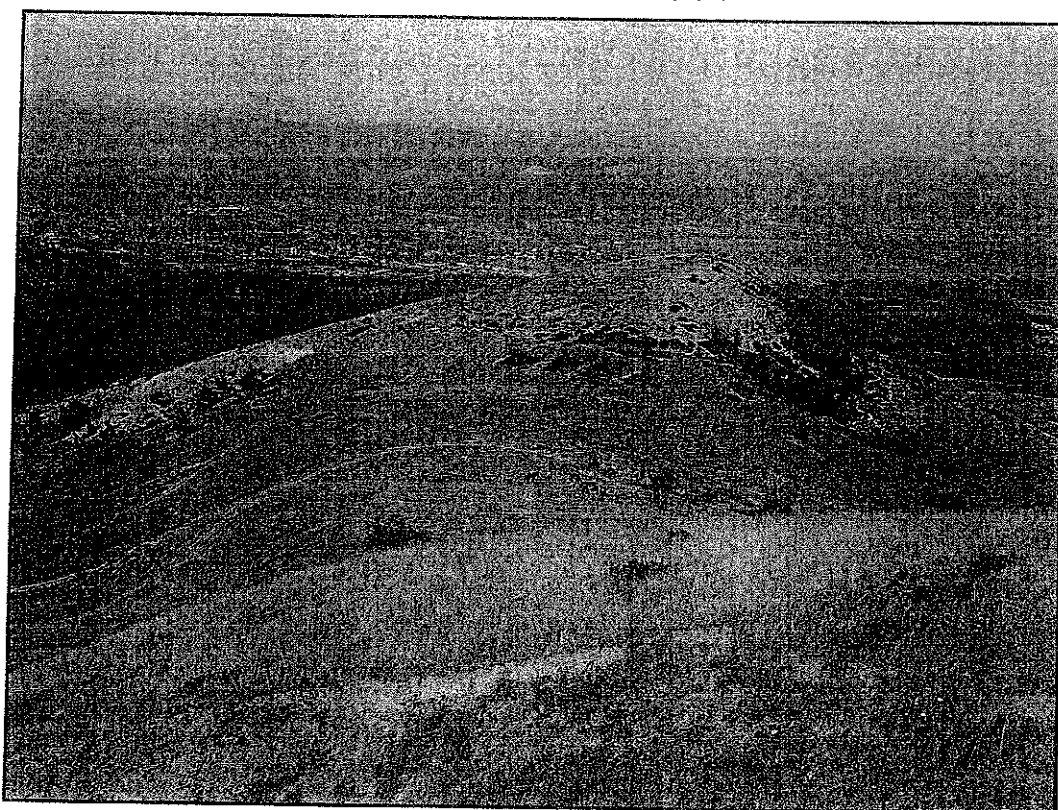

Foto nr. 1. Relief mamelonar afectat de procese denudaționale la partea superioară a piemontului.

Microrelieful biotic prezent pe pășunile studiate este reprezentat prin:

- cărări de vite (expresie a unui pășunat nerațional și a unei supraîncărcări locale), sunt prezente cu precădere pe terenurile cu pante cuprinse între 8 și 26° (grade sexagesimale); pe 367,868 ha au o frecvență slabă și pe 133,5769 au o frecvență

mijlocie ; prezența și ponderea lor pe terenurile fiecărui trup de pășune este redată în **Tabelul 3.2 b**, anexat;

– mușuroaie (furnici, cârțițe); acestea au o prezență extinsă pe 327,6008 ha, din care mușuroaie cu frecvență slabă (acoperire 3-10 %) sunt prezente pe 287,3389 ha iar terenurile cu frecvență mijlocie sunt extinse pe 40,2619 ha (acoperire între 11 și 25 %); distribuția lor, pe trupuri de pășune și unități de sol, sunt precizate în **Tabelul 3.2 b**.

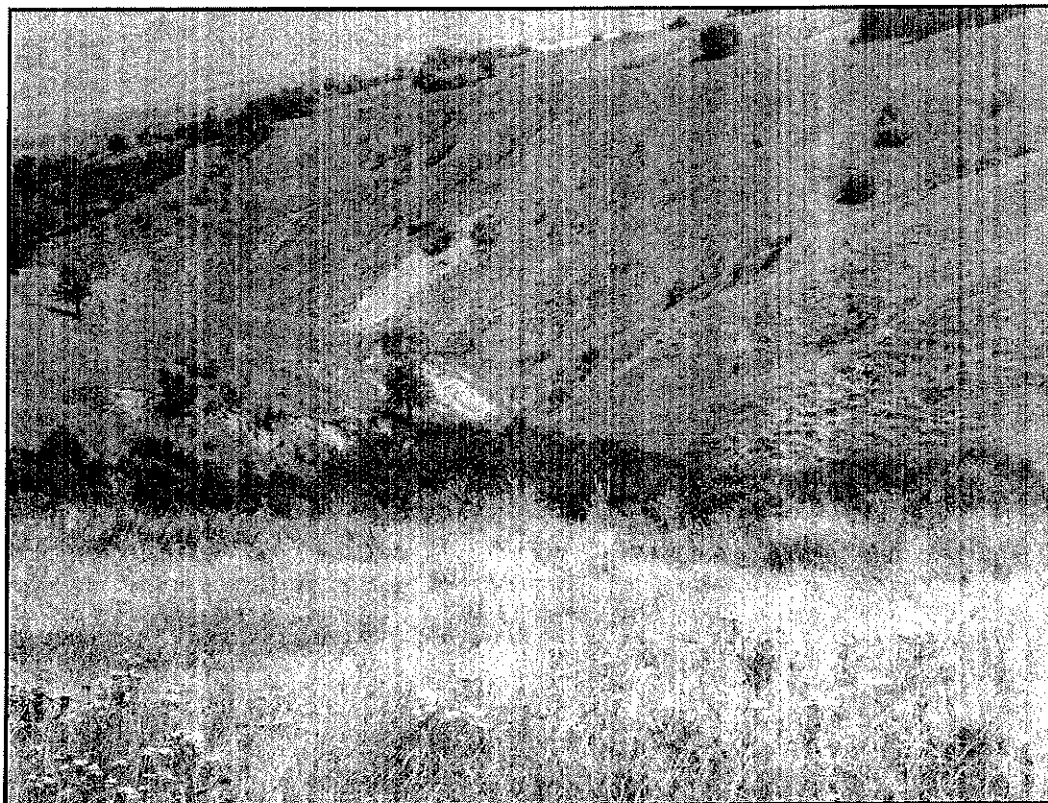

Foto nr. 2. Cărări de vite pe versanții văii Nicorești.

3.2 Altitudine, expoziție, pantă

Altitudinea absolută minimă este de 240 m, fiind întâlnită la confluența pârauului Istoc cu pârauul Nicorești (trupul 3– Pîrgărești pajiște). Altitudinea maximă este de 733 m și este întâlnită pe trupul nr.1, Coșna și Dumbrava. **Tabelul 3.1.** anexat, redă pe trupurile de pășune, altitudinile medii și minime – maxime. Se constată că altitudinile predominante sunt de 500-600 m pe trupul Coșna, sunt de circa 300-450 m pe trupurile 2, 3 și 6 (Pârâul Boghii, Pârgărești și Bahna) și sunt de circa 400-450 m pe trupurile Satu Nou și Nicorești.

Panta terenurilor studiate, pe perimetrul cercetat, are ca intervale dominante valorile de: 8 - 11° (pondere de 33,35 %), 14 - 19° (pondere de 20,92 %) și 11 - 14° (pondere de 16,56 %) iar limita de variație a pantelor pe terenurile studiate este cuprinsă între 1° pe culmi și 45° pe versanți abrupti. Repartizarea suprafețelor de pășuni pe clase de înclinare și pe trupuri este prezentată în tabelul de mai jos.

Tabel nr.1. Repartizarea suprafețelor pe clase de pantă.

Nr. trup	Denumire trup	Suprafețe(ha) pe intervale de pante în grade sexagesimale								Total trup
		1-2°	2-5°	5-8°	8-11°	11-14°	14-19°	19-26°	26-45°	
1	Coșna și Dumbrava pășune UAT	0	35,91	0	191,23	55,04	98,81	0	57,01	438,00
2	Pârâul Boghii Pajiște	0	0	22,647	29,3748	2,4637	0	0	0	54,4855
3	Pârgărești pajiște	19,657	26,1018	32,117	26,7463	0	10,5268	0	0	115,1489
4	Satu Nou pajiște	9,6386	3,1544	11,1282	6,6594	47,5795	0	5,4327	9,551	93,1438
5	Nicorești pajiște	5,402	0	0	30,6657	14,3153	47,3931	0	0	97,7761
6	Bahna pajiște	0	0	11,2601	0	21,9807	21,7784	0	0	55,0192
TOTAL	ha									853,5735
	%	4,06	7,63	9,04	33,35	16,56	20,92	0,64	7,80	100,00

Pe trupuri, variația de pante și panta predominantă, este redată în **Tabelul 3.1**, anexat. Se constată o diversitate de pante pe fiecare trup de pășune. Atragem atenția că terenurile cu panta mai mare de 26° (sexagesimale) trebuie să fie folosite ca pădure (folosință cu rol de protecție).

Expoziția generală a terenurilor este predominant estică, cu o pondere de 52,01 %, urmată de expoziția nordică, prezentă pe 19,63 %, de cea sudică cu 12,63 % și de cea vestică prezente pe 11,66 % din total pajiști. Pe terenurile cercetate doar 4,07% sunt terenuri practic orizontale. Pe trupuri de pajiști, expoziția terenurilor este prezentată în tabelul de mai jos.

Tabel nr. 2. Repartizarea suprafețelor pe clase de expoziție.

Număr trup	Denumire trup	Expoziția					Total trup
		absentă	nordică	estică	sudică	vestică	
1	Coșna și Dumbrava pășune UAT	0	82,52	288,76	16,38	50,34	438
2	Pârâul Boghii Pajiște	0	0	25,3949	29,0906	0	54,4855
3	Pârgărești pajiște	19,657	47,37	48,1219	0	0	115,1489
4	Satu Nou pajiște	9,6386	37,6781	8,5871	21,2049	16,0351	93,1438
5	Nicorești pajiște	5,402	0	29,3153	29,891	33,1678	97,7761
6	Bahna pajiște	0	0	43,7591	11,2601	0	55,0192
TOTAL	ha	34,6976	167,5681	443,9383	107,8266	99,5429	853,5735

Fragmentarea reliefului (sub forma de văi, dealuri și culmi, cu versanții adiacenți acestora), prezintă pe toate trupurile, determină existența tuturor expozițiilor (vezi, **Tabelele 3.1 și 3.2 b**, anexate). Se remarcă prezența mai redusă a expozițiilor sudice, însoțite, urmare a amplasării trupului pe pantele estice ale glaciesului piemontan subcarpatic.

3.3 Caracteristici geologice și pedologice

Teritoriul comunei Pîrgărești se suprapune prelungirilor estice ale culmii submontane Coșna, de la contactul Munților Nemira cu Depresiunea subcarpatică Tazlău Cașin. Această zonă este variată cronologic, litologic, geochimic etc, consecință a zbuciumatei evoluții paleogeografice prin care au trecut Subcarpații de la contactul cu vorlandului est carpatic. Din tot acest ansamblu geologic, importanță pentru studiul nostru prezintă partea superioară a cuverturii sedimentare, respectiv ciclul post-badenian și, în mod deosebit, stiva sarmatopliocenă, în care s-a modelat geomorfologic sectorul văii Troțușului și pe care s-a format învelișul de sol, ce moștenește și valorifică multe din proprietățile fizico-chimice ale substratului.

După exondarea flișului paleogen, prin care s-a individualizat și ulucul subcarpatic, s-a intrat într-o nouă etapă de evoluție în care, prin acțiunea proceselor fluviudenudaționale, s-a trecut la erodarea materialelor pămâtoase de pe formele de relief recent exondat și depunerea acestora la contactul cu ulucul subcarpatic, dând naștere piemontului submontan de la est de Culmea Coșna. Granulometria depozitelor de suprafață, care conțin frecvente fragmente de roci dure cu rulaj slab și prezența unor văi cu pronunțat caracter torențial, evidențiază trecerea piemontului submontan de la faza de acumulare la faza de eroziune, evoluție datorată și adâncirii principalelor văi care drenează regiunea.

Trupurile de pășune de pe raza comunei Pîrgărești se suprapun ariei de răspândire a depozitelor meoțiene și ponțian-daciene (argile, nisipuri, siltite, pietrișuri), cu structură încrucișată, care indică o origine deluvio-proluvială.

Materialele de suprafață sunt rezultate din dezagregarea și alterarea rocilor primare menționate mai sus și sunt reprezentate prin:

- materiale de pantă (deluvii), extinse pe 818,8759 ha, de pe versanți cu evoluție intensă geomorfologică;
- materiale in situ (eluvii), de la nivelul culmilor, prezente doar pe 34,6976 ha;

Materialele parentale ale solurilor sunt depozitele litologice de suprafață, care păstrează adesea caracteristicile rocilor primare și prin intermediul fragmentelor de schelet înglobate în depozitele piemontane pleistocene.

Solurile

Pentru cunoașterea învelișului de soluri pe trupurile de pășune studiate au fost executate 22 profile de sol și recoltate 67 probe medii agrochimice, când a fost identificat terenul și s-au făcut observații asupra pajiștilor respective. Aprofundarea și completarea caracteristicilor pedologice s-a efectuat prin preluarea și integrarea de date existente în arhiva O.S.P.A (la scările 1: 5000 și 1: 10.000).

În cadrul celor 6 trupuri de pășune cercetate s-au identificat 27 unități de sol la nivel de detaliu (varietate de sol, specie texturală și familie de material parental); unitățile de sol sunt prezentate în **Tabelul 3.2 b** anexat. În tabel, unitățile de sol sunt denumite explicit, nu prin simboluri sau formule. Astfel unitatea de sol nr.9 are următoarea denumire:

Preluvosol tipic, slab decarbonat, luto-argilos pe luto-argilos, pe depozit de dezagregare-alterare de pantă mijlociu-fin, provenit din deluvii lutoase carbonatice, erodat moderat, termeni care au următoarea semnificație.

- tipul de sol este precizat de cuvântul Preluvosol;
- subtipul de sol este precizat de cuvântul tipic;
- varietatea de sol este precizată de:
 - adâncimea la care se găsesc carbonații;
- specia texturală pentru textura solului la suprafață și pe secțiunea de control;
- familia de sol este precizată de natura litologică și chimică a materialului parental și
- varianta de sol evidențiază modificările antropice rezultate ca urmare a activităților antropice, cu folosința pășune, respectiv erodat moderat.

Tabelul 3.2 b prezintă caracteristici de teren (de geosistem) specifice fiecărei unități de sol, care sunt asimilate și cu parcelele descriptive (p.d.).

Tipurile de sol identificate în perimetrele studiate sunt:

- **Litosolul**, extins pe trupul Coșna, ocupă 50,34 ha și reprezintă 5,90 %;
- **Regosolul**, cu dezvoltare pe trupurile Coșna, Pârgărești, Satu Nou, Nicorești și Bahna, este reprezentat de unitățile de sol de la 2 la 7 și ocupă 290,7438 ha, adică 34,06 %;

- **Preluvosolul**, prezent pe toate trupurile, este răspândit pe 197,7091 ha, adică 23,16 % din teritoriu; la acest tip de sol se încadrează unitățile de sol de la 8 la 16;
- **Luvosolul**, prezent pe trupurile 1, 2, 3 și 4, prin unitățile de sol de la 17 la 25 și este extins pe 298,7428 ha, adică 33,95%;
- **Antrosolul**, este întâlnit pe trupul Satu Nou și reprezentat de unitatea de sol nr. 26; ocupă 18,3679 ha, cu o pondere de 2,15 %.
- **Roca la zi**, care ocupă 6,67 ha, se extinde pe unitatea de sol nr. 27, care are o pondere de 0,78% din perimetru.

Structura pedogeografică specifică fiecărui trup, reflectă atât condițiile fitoclimatice și cele de relief relativ accidentat pe toate trupurile.

Printre subtipurile de sol prezente se regăsesc:

- subtipul albic (prezent la solul de tip luvosol, sol caracteristic goruneto – făgetelor și făgetelor) se remarcă prin acidifiere, existența unui orizont Bt impermeabil, o rezervă de elemente nutritivă redusă, susceptibilitate la eroziune dacă dispare orizontul A₁, etc; acest subtip de sol este extins pe 239,7919 ha, din care în asociere cu subtipul stagnic pe 39,7106 ha și în asociere cu subtipul litic pe 64,6579,67 ha. Existența unor situații mai favorabile (de aciditate, porozitate și aprovizionare cu elemente nutritive) sunt provocate de alunecări, scurgeri laterale sau influențe antropice (stâni, gunoaie);
- subtipul calcaric, la regosol și roca la zi, unde carbonații sunt prezenți în primii 50 cm ai profilului de sol, cu condiții mijlocii pentru dezvoltarea plantelor. Subtipul calcaric este prezent pe 272,0098 ha(31,87%);
- subtipul cambic, este prezent la antrosol unde se combină și cu acțiunea intensă a proceselor fluvio-denudaționale, se asociază și cu subtipul erodic și ocupă suprafața de 18,3679 ha(2,15 %);
- subtipul erodic este prezent la antrosol, unde se asociază și cu subtipul cambic, cu suprafața specificată la subtipul anterior;
- subtipul eutric, la litosol, s-a format pe roci necarbonatate, cu condiții slabe pentru dezvoltarea plantelor. Acest subtip se extinde pe 50,34 ha(5,9a %);
- subtipul litic, la care roca dură, reprezentată de pietrișuri rulate este situată în primii 50 cm, se extinde pe 64,6579 ha, în asociere cu subtipul albic.
- subtipul molic (cu un orizont de acumulare mai intensă a humusului, de culoare închisă), este întâlnit la unele preluvosoluri, în asociere cu subtipul stagnic, cu

condiții optime pentru dezvoltarea plantelor. Subtipul molic ocupă 9,1231 ha, adică 1,07 %;

- subtipul stagnic, la care pseudogleizarea este slabă, moderată sau puternică, ocupă 111,7911 ha și este întâlnit singur sau în asociere, cu o favorabilitate variabilă pentru pajiști. De remarcat, mai ales la nivel de familie de sol, existența substratelor sărace sau lipsite de carbonați (determinate în principal de prezența unei îndelungate evoluții geomorfologice și pedogenetice). Stagnogleizarea, moderată și puternică, extinsă pe 84,72 ha, este defavorabilă extinderii în pajiști a leguminoaselor, din care, în asociere 46,37 ha;
- subtipul tipic, la preluvosol și luvosol, unde parametri de diagnoză existenți nu permit identificarea altor subtipuri de sol, cu condiții bune la mijlocii pentru dezvoltarea plantelor. Acest subtip este prezent pe 198,5197 ha;
- subtipul vertic este întâlnit la preluvosoluri, unde pedogeneza s-a desfășurat pe seama materialelor parentale contractile și este extins pe 2,4637 ha, adică 0,29 % din suprafață.

Procesele pedogenetice prin care s-au format solurile din perimetrul cercetat sunt decarbonatarea, argiloiluviera, stagnogleizarea și eroziunea.

Decarbonatarea sau levigarea este procesul prin care, prin infiltrarea apelor pluviale în orizonturi de sol, sunt antrenate sărurile conținute de materialele parentale, reprezentate de cloruri, sulfati și carbonați, fără ca pe profil să fie realizat și orizont B îmbogățit în argilă iluvială. Acest proces este prezent la litosol și la unele regosoluri și ocupă 79,8131 ha.

Argiloiluviera este un proces mecanic prin care se transferă argila din orizonturile de suprafață spre orizontul intermediar (Bt). Coloizii transferați, reprezentați de argile și substanțe humice, sunt depuși cu precădere pe fețele elementelor structurale, facilitând îmbogățirea cu argilă a orizontului B, formarea structurilor alungite, prismatice și înrăutățirea drenajului intern din soluri. Indicele de degradare texturală este majoritar moderat, fiind cuprins între 1,21 și 1,8, la preluvosoluri și puternic, între 1,8 și 2,38, la luvosoluri. Acest proces este prezent pe 487,4519 ha, adică 57,11 % din teritoriu.

Pseudogleizarea solurilor este un proces de oxido-reducere, datorat bălțirii apelor pluviale în orizonturi de sol. Este întâlnit doar pe suprafața de 90,0274 ha, adică 10,55 % din teritoriu. Intensitatea pseudogleizării este:

- slabă, pe 5,3074 ha, cu o pondere de 5,89 %, pe unitatea de sol 19;
- moderată, pe 28,8059 ha, adică 32,00 %, pe unitatea de sol nr 14, 15 și 20;

- puternică, pe 55,9141 ha, pe unitatea de sol nr. 21 și 25, ceea ce reprezintă 62,11 %, din total terenuri stagnogleizate.

Pseudogleizarea apare la preluvosol și luvosol, determinată de însușirile fizice din sol și relieful existent, care favorizează infiltrări de ape pluviale.

Procesul de eroziune de suprafață se materializează prin diminuarea grosimii orizonturilor superioare ale solurilor, de pe trupurile de pășune studiate. Intensitatea acestuia, prezentată în subcapitolul 3.1, este slabă, moderată, puternică, foarte puternică și excesivă.

Eroziune în suprafață se produce, pe toate trupurile studiate, chiar dacă majoritatea terenurilor cercetate au funcționat ca pășune în ultimele decenii.

Textura solurilor (în orizontul de suprafață) este o caracteristică de bază a solurilor (vezi **Tabelul 3.2 b**, anexat). În perimetrele studiate, textura de suprafață se distribuie pe clase texturale, astfel:

- luto-nisipoasă, pe 107,5229 ha (12,59 %);
- lutoasă, pe 448,0059 ha (52,49 %);
- luto-argiloasă pe 298,0447 ha (34,92 %).

Textura mijlocie (luto-nisipoasă și lutoasă) este caracteristică mai ales luvisolurilor din teritoriu, se extinde pe 555,5288 ha, ceea ce reprezintă 65,08 % din pășunile consiliului local. Solurile cu textura „fină” (luto-argiloasă) și se extinde pe diferența de suprafață, adică 298,0447 ha, adică 34,92 %.

Caracterul scheletic al solurilor. Pășunile din perimetrul cercetat înglobează bolovani doar pe terenurile situate în vecinătatea Culmii Coșna, unde intensitatea proceselor de denudare a permis o dezvoltare mare a ogașelor și ravenelor, pe fostul piemont de acumulare pleistocen, situat la est de această culme (unitatea de sol nr 1, 24 și 27, cu suprafața de 121,6679 ha). Restul pășunilor din perimetrul cercetat nu înglobează bolovani însă, insular, sunt prezente areale cu soluri care conțin de la suprafață fragmente de pietriș slab rulat, cu o pondere în masa orizonturilor de sol de la 25 la 75 % atât în orizontul de suprafață cât și pe profilul solului (unitatea de sol 5), extinsă pe 118,8878 ha. Suprafața cu soluri care nu conțin fragmente de schelet totalizează 613,0178 ha.

Însușirile solurilor cu influență negativă asupra favorabilității terenurilor pentru pășune sunt în perimetrele studiate, reprezentate în ordinea ponderii de: reacția moderat acidă (cu gradul de saturație în baze de schimb < 70 %), rezerva de humus mică pe primii 50 cm ai solului, porozitatea totală foarte mică (pe unele subtipuri stagnice), panta și expoziția terenurilor și degradările de teren. Pentru aprecierea capacității productive a pășunilor din cele

șase trupuri și a clasei de calitate a terenurilor, au fost calculate notele de bonitare pentru fiecare unitate de sol.

Tabel nr.3. Clasele de calitate din perimetru.

Trup pajiști	Clasa de calitate					Notă de bonitare medie pe trup
	V 0-20	IV 21-40	III 41-60	II 61-80	I 81-100	
Coșna și Dumbrava pășune UAT	217,73	79,28	123,33	17,66	0	23
Pârâul Boghii Pajiște	2,7479	17,3406	31,9333	2,4637	0	44
Pârgărești pajiște	10,5268	32,1170	72,5051	0	0	38
Satu Nou pajiște	9,5510	54,3265	29,2663	0	0	36
Nicorești pajiște	0	62,3931	35,3830	0	0	38
Bahna pajiște	0	33,0385	21,9807	0	0	30
Unități de sol	1,5,24,27.	2,3,4,6,9,10, 18,23,25.	7,8,11,12,13, 14,15,19,21,22.	16,17.	0	-
ha	240,5557	278,4957	314,3984	20,1237	0	-
%	28,18	32,63	36,83	2,36		-
Nota medie de bonitare	30					

Determinarea notei de bonitare pentru pășune, pe fiecare parcelă descriptivă, a permis încadrarea terenurilor pe clase de calitate, care poate asigura o bază de discuție pentru valoarea terenurilor la arendări, conform tabelului nr. 3. Pentru aprecierea producției care se poate obține, plecând de la valoarea notei de bonitare, facem precizarea că 1 punct de bonitare este echivalent cu 275 kg masă verde. Producția posibilă, în kg masă verde, se obține prin calcularea produsului dintre nota de bonitare și 275 kg/punctul de bonitare.

3.4 Rețeaua hidrografică

Trupurile de pășune studiate aparțin hidrografic de bazinul râului Siret. Toate apele de suprafață se dirijează spre râul Trotuș, fie prin intermediul pârâului Boghii, fie prin intermediul pârâului Iștoc, fie prin intermediul râului Oituz. Regimul de scurgere al acestora, în teritoriu, are puternice caractere torențiale și nu seacă în perioadele estivale. Profilul transversal este în formă de V, fără fund de vale, unde să se producă procese de colmatare sau inundație.

Adâncimea apei freatice este întâlnită la cel puțin 6 m adâncime, fără a avea influențe asupra morfologiei orizonturilor de sol.

Izvoarele de coastă de pe trupul Coșna și Dumbrava fiind întâlnite doar pe versanți apar adesea alunecări de teren stabilizate și semistabilizate. Aceste izvoare sunt captate și asigură apa pentru animale. Pe celelalte trupuri izvoarele de coastă sunt rare și fără importanță ca debit, alimentarea cu apă a animalelor făcându-se din pâraiele Iștoc și Nicorești.

3.5. Date climatice

Terenurile cercetate sunt situate în provincia climatică (Köppen) – Dfbk pe toate trupurile iar bilanțul hidroclimatic este echilibrat sau slab deficitar.

3.5.1. Regimul termic

Temperatura medie anuală este apreciată între 7 și 9° C, de 7-8° pe trupul Coșna și 8-9° pe celelalte trupuri; temperatura medie a lunii iulie este 20,5 °C (cea mai caldă lună a anului); temperatura medie a lunii ianuarie este -3,3 °C (cea mai rece lună). Durata sezonului cald (cu temperaturi medii pozitive) este de aproximativ 275 zile/an (în medie). Pe perioada de vegetație (1 aprilie-31 octombrie) temperatura medie este 15,7 °C.

Numărul zilelor tropicale este în medie de 17,2/ an (din care o parte sunt de arșiță).

Durata perioadei cu îngheț este de 114 zile (medie anuală).

Geruri târzii se produc în luna martie (cu o frecvență de 1-2 zile/an în medie); geruri timpurii se produc în luna noiembrie (cu o frecvență de sub 1 zi/an); se consideră ger, zilele cu temperatura maximă < 0 °C.

3.5.2. Regimul pluviometric

Precipitațiile medii anuale sunt cuprinse între 600 și 800 mm/ m², din care pe trupul Coșna sunt între 700 și 800 mm iar celelalte trupuri au 600-700 mm. Pe perioada de vegetație (1 aprilie-31 octombrie) cad în medie 541,1 mm. Anotimpul cel mai ploios este vara (44,8% din cantitatea anuală); primăvara, în medie, luna cea mai ploioasă este mai (102,0 mm). Iarna cad cele mai puține precipitații (12,1% din cantitatea anuală). Erozivitatea pluvială este mare.

Precipitațiile medii se eșalonează lunar (în mm/ m²), astfel:

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Anual
26,2	33,0	27,1	52,7	102,0	109,8	106,7	89,5	46,2	34,2	32,3	23,5	683,1

Maximum de precipitații cade la începutul verii iar iarna cad cele mai puține ploi. Ploile torențiale sunt relativ frecvente și se produc dominant vara.

Ultimele brume cad spre sfârșitul lunii aprilie iar primele brume sunt în octombrie.

Umiditatea relativă a atmosferei este 79 % (media anuală); în luna iulie este cea mai redusă, cu 73%. Nebulozitatea medie anuală este 5,9 (cea mai redusă valoare medie anuală a fost înregistrată în 1983, de 5,3).

Regimul eolian

Vânturile dominante sunt din nord (nord-vest, nord-est) și sud (sud-est, sud-vest); acestea bat peste 66% din timpul de observație și au viteze mai mari pe direcția vânturilor dominante.

Toate trupurile sunt situate pe suprafețe înclinate, unde domină expoziții estice și nordice.

După expoziția terenurilor, preluată din capitolul de bonitare al actualului studiu pedologic, s-au putut determina expunerea suprafețelor pe trupuri, media acestor date este prezentată în tabelul de mai jos.

Tabel nr.4. Centralizator privind expoziția terenurilor

Număr trup	Suprafețe pentru expoziția terenului				
	absentă	nordică	estică	sudică	vestică
ha	34,6976	167,5681	443,9383	107,8266	99,5429
%	4,07	19,63	52,01	12,63	11,66

Expoziția versanților determină microclimate însorite sau umbrite. Panta versanților și permeabilitatea mică a solurilor reduc mult cantitatea precipitațiilor infiltrate în soluri, ceea ce induce secete pedologice, pe toate trupurile.

CAPITOLUL 4. Vegetația

4.1 Date fitoclimatice

Comuna Pîrgărești se situează în etajul nemoral, subetajul pădurilor de fag.

4.2 Descrierea tipurilor de stațiune

Conform C.Chiriță (1977), teritoriul se încadrează la unitatea bioclimatică de dealuri cu, fâgete și goruneto-fâgete;

Ecosistemele forestiere (tipuri de stațiuni) prezente în spațiul studiat sunt de tipul fâgete montane joase (cca 550 m altitudine) și se poziționează în vecinătatea pășunilor studiate.

Ecosistemele de pajiști (tipuri de stațiuni), prezente în spațiul studiat, sunt următoarele: (vezi și **Tabelul 3.2 a**).

- 4.1.1.1. *Agrostis capillaris*-*Festuca rupicola*, în asociere cu *Brachypodium pinnatum* pe soluri erodate;
- 4.2.1. *Agrostis capillaris*-*Festuca rubra*, pe biotopuri mezoxerofile, pe toate trupurile de pășune, pe luvosoluri albice sau stagnice;
- 4.2.1.6. *Agrostis capillaris*-*Festuca rubra*, în asociere cu *Juncus effusus*, pe soluri acide, din zone microdepresionare, poziționate în spatele valurilor de alunecări, de pe trupurile 1,3 și 4;
- 4.2.1.8. *Agrostis capillaris*-*Festuca rubra*, în asociere cu *Deschampsia caespitosa*, pe regosoluri situate pe terenuri alunecate, de pe trupul 1;
- 4.2.2. *Cynosurus cristatus*, dezvoltată pe soluri mezotrofe, reprezentate de luvosoluri albice și stagnice, pe toate trupurile;
- 4.2.7. *Agrostis capillaris*-*Festuca rubra*, în asociere cu *Nardus stricta*. Cuprinde stațiuni cu soluri oligotrofe, pe care se extind luvisolurile tipice și stagnice, de pe trupul nr. 1.
- 4.2.7.3. *Nardus stricta*, în asociere cu *Juniperus communis*, de pe luvosoluri albice-stagnice, întâlnite pe trupul 1.

Pajiștile intrazonale nu se întâlnesc pe pășunile studiate. Numerotarea tipurilor de ecosisteme este conform Anexei III, din Ghidul de întocmirea amenajamentelor pastorale.

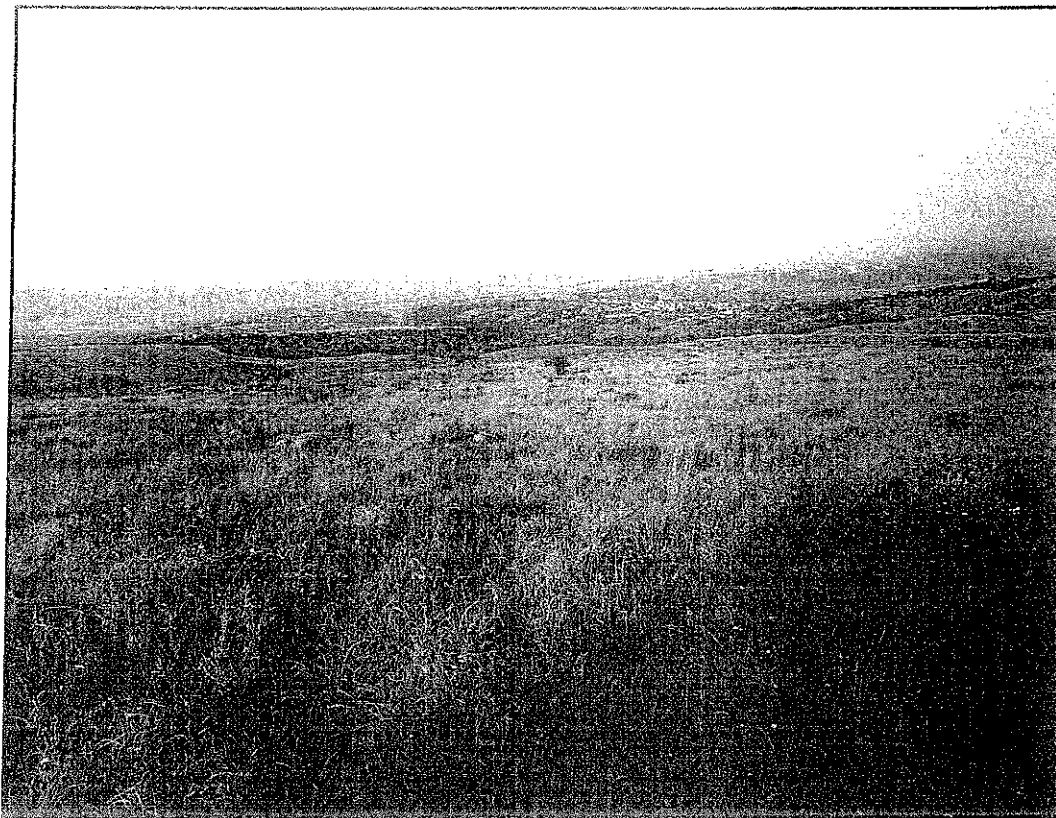

Foto nr. 3. Covor ierbos continuu în zona de est a trupului Coșna.

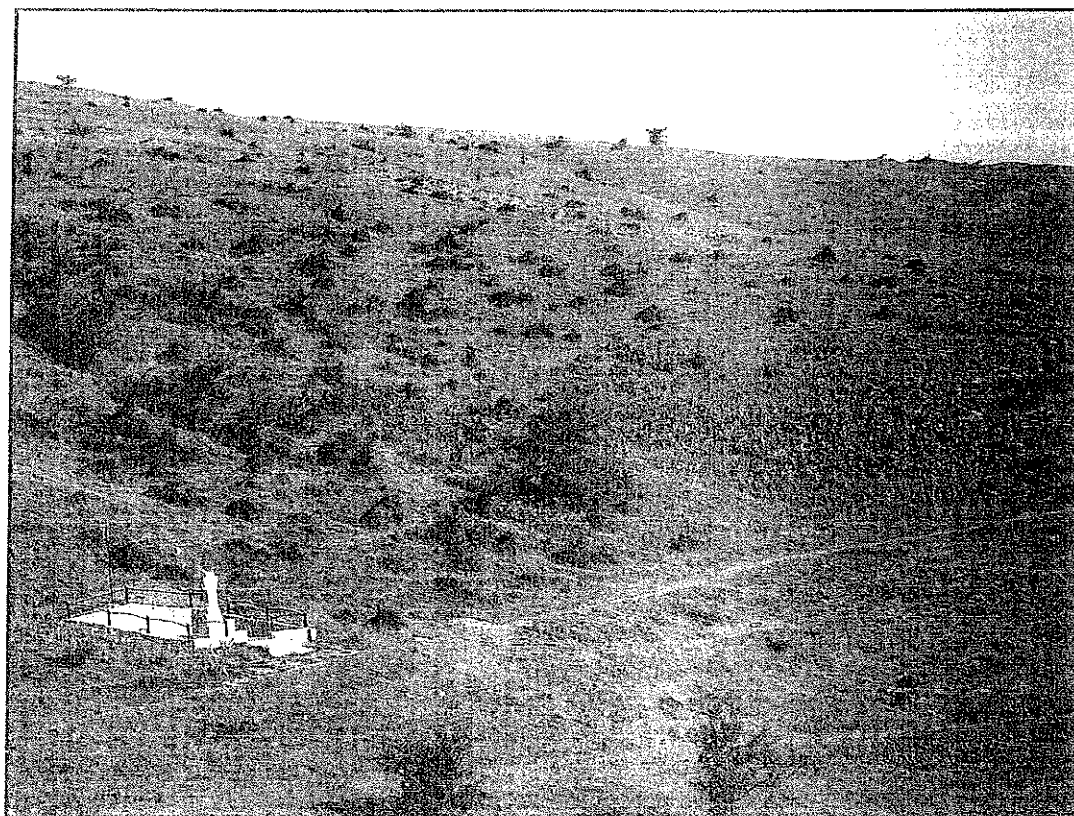

Foto nr. 4. Mușuroaie în partea de sud a trupului Coșna.

4.3 Principalele specii de plante din vegetația pajiștilor studiate

Speciile dominante sunt din familia graminee, local apar și leguminoase. Se observă o anumită grupare a speciilor pe tipuri-subtipuri de sol. Compoziția pajiștilor pe trupurile studiate este în concordanță cu solurile și celelalte condiții staționale: (compoziția va fi prezentată în ordinea graminee-leguminoase-alte familii; fiecare gen-specie enumerată într-o ordine descrescătoare a ponderii în asociație).

- **Pe preluvosolurile:** Festuca sulcata (rupicola), Agrostis tenuis (capillaris), Lolium, Brisa, Dactilis; Trifolium, Lotus; Gallium, Achillea, Plantago media, Hieracium. Pe preluvosoluri apar și genurile: Agropyron, Vicia, Medicago (alba sau falcata), Salvia. Pe preluvosolurile erodate se semnalează Festuca pseudovina și, local, Botriochloa și Artemisia (austriaca).

- **Luvosolurile** grupează următoarele asociații ierboase, în funcție de caracteristicile solurilor și de topoclimatele locale:

- a) Agrostis tenuis, Festuca sulcata (rupicola), Lotus corniculatus, Trifolium sp, Hieracium;
- b) Agrostis tenuis, Festuca sulcata (rupicola), Lolium perenne, Lotus corniculatus, Gallium verna sau alba, Achillea sp;
- c) Agrostis tenuis, Festuca sulcata, Achillea sp, Plantago angustifolia și Hieracium sp, cu strat muscinal discontinuu;
- d) Agrostis tenuis, Agrostis alba, Cynosurus cristatus, Lolium perenne, Phleum sp, Festuca sulcata, Lotus corniculatus, Trifolium sp, Achillea sp, Ranunculus sp;
- e) Agrostis tenuis, Agrostis alba, Festuca sulcata, Festuca rubra, Cynosurus cristatus, Lolium perenne, Dactilis glomerata, Lotus corniculatus, Trifolium sp, Ranunculus;
- f) Agrostis tenuis, Cynosurus cristatus, Lolium perenne, Lotus corniculatus, Trifolium sp,
- g) Agrostis tenuis și Festuca rubra, este întâlnită pe expoziții umbrite;
- h) Agrostis tenuis, Festuca rubra, Brisa media, Lotus, Trifolium sp, Hieracium.

Stratul arborescent din păduri este unul bietajat, un nivel superior, înalt de 25-28 m, format din specii de stejar, fag și frasin și un nivel inferior, poziționat la 20-22 m, format din Carpinus betulus, Acer platanoides, Prunus avium, Acer campestre, ș.a.

În **stratul arbustiv** se întâlnesc Crataegus monogyna, Cornus sanguinea, Cornus mas, Rosa canina, Viburnum lantana, Staphylea pinnata, etc.

Covorul ierbaceu din păduri este bogat în specii, reprezentate de *Stellaria holostea*, *Carex pilosa*, *Poa nemoralis*, *Sanicula europaea*, *Carex brevicolis*, *Asarum europaeum* ș.a.

Plante nevalorose din pășuni: *Salvia* sp, *Botriochloa ischaemum*, *Artemisia austriaca*, *Origanum vulgare*, *Centaurea* sp, *Daucus carota*, *Carex* sp, *Juncus* sp, *Ranunculus* sp, *Eryngium* sp, *Carduus*, *Calamagrostis epigeios* (apare în vetre dispersate mai ales pe luvisoluri).

Ciulinii (*Eryngium* sp, *Carduus* sp, etc.) apar adesea invaziv, acoperind sub 15 % din suprafața pășunii.

Plante toxice și dăunătoare: în afara genurilor *Carduus*, *Eryngium*, *Artemisia* menționate mai sus, se pot adăuga brusturul (*Arctium lappa*) cu o răspândire izolată și dispersată, și *Eupatoria* (turița) frecventă Coșna. Alte plante toxice întâlnite sunt pojarănița (*Hypericum*), *Equisethum* (cu prezență insulară la o altitudine de 450-550 m), *Rumex* și *Euphorbia*.

4.4 Principalele tipuri de pajiști și răspândirea lor

Tipurile principale de pajiști din trupurile studiate le prezentăm în tabelul de mai jos.

Tabel nr 5. Tipuri de pajiști în perimetru.

Număr curent	Parcela descriptivă	Tipul de pajiște (și tipurile de stațiune încadrate /din Tabelul 3.2a/)	Suprafața	
			ha	%
1	2,3,4,5,6,7,13,14,20,21,22,23,24,25, 27,28,29,30,31,32,33,34,35,38,39,40, 41,42,43,44,45,46,47,48,49.	4.4.2.1 – Pajiști zonale premontane de <i>Agrostis capillaris</i> (tenuis): stațiunile 4.1.1.1.; 4.2.1.; 4.2.1.6.;4.2.1.8.;4.2.2.	512,1378	60,00
2	1,8,9,10,11,12,16,17,18,19,26,36, 37.	4.4.2.3. Pajiști degradate de <i>Nardus stricta</i> , cu stațiunile 4.2.7. și 4.2.7.3.	341,4357	40,00
x	x	TOTAL	853,5735	100,00

4.5 Habitatele de pajiști

Pe teritoriul studiat se pot distinge următoarele habitate de pajiști:

- R 3414 – Pajiști ponto-panonice de *Festuca valesiaca*, care pot întreține 0,3 UMV/ ha;

- R 3415 – Pajiști ponto-balcanice de *Botriochloa ischaemum* și *Festuca valesiaca*, care pot întreține 0,2 UMV/ha;
- R 3705 – Pajiști sud-est carpatice de buruienișuri înalte de *Rumex obtusifolia* și *Urtica dioica*, de pe care se pot hrăni 0,1 UMV/ha;
- R 3710 – Pajiști dacice de *Molinia coerulea*, care pot întreține 0,1 UMV/ha;
- R 3715 – Pajiști danubiano-pontice de *Agrostis stolonifera*, care pot întreține 0,9 UMV/ha;
- R 3803 – Pajiști sud-est carpatice de *Agrostis capillaris* și *Festuca rubra*, care pot întreține 1 UMV/ha.

Extinderea acestor habitate nu este omogenă în teritoriu. Există o interferență între ele sau au dezvoltare redusă.

4.6 Descrierea vegetației lemnoase

Tabelul 3.2 b prezintă acoperirea terenului cercetat, cu vegetație lemnoasă (arbuști și arbori subțiri < 10 cm diametru sau arbori cu > 10 cm diametru). Situația pentru fiecare trup este prezentată în continuare.

Pe trupul nr. 1, Coșna și Dumbrava, arborii sunt rari, fiind semnalati doar pe unitatea de sol nr.5, unde acoperă circa 10 % din suprafață, iar arbuștii sunt reprezentați de păducel (*Crataegus*), mestecăn (*Betula verrucosa*, *B. nana*) și măceș (*Rosa canina*). Gradul de acoperire cu arbuști este sub 50 % din suprafață, fiind întâlniți pe fiecare din unitățile de sol ce alcătuiesc acest trup.

Pe trupul nr. 2, Pârâul Boghii pajiști, arborii sunt absenți iar arbuștii, reprezentați de dominant de măceș (*Rosa*), porumbar (*Prunus*) și păducel (*Crataegus*), au o acoperire variabilă între 10 și 20%%.

Pe trupul 3, Pârgărești pajiști, arborii sunt prezenți doar pe unitatea de sol nr.5, cu o pondere de 10% iar arbuștii, dominant *Rosa canina*(măceș), porumbarul (*Prunus*), și păducelul (*Crataegus*), care au o frecvență variabilă între 0 și 50%.

Pe trupul 4, Satu Nou pajiști, sunt prezenți arbori, care asigură o acoperire de 10% pe unitatea de sol nr. 5 iar arbuștii, dominant *Rosa canina* (măceș), *Prunus* (porumbar) și *Crataegus* (păducel), care au o frecvență variabilă între 0 și 50% pe toate unitățile de sol.

Pe trupul nr. 5, Nicorești pajiști, arborii sunt absenți iar arbuștii sunt reprezentați dominant de măceș (*Rosa*), porumbar (*Prunus*) și păducel (*Crataegus*) și au o acoperire variabilă între 0 și 20 %. Pe trupul 6, Bahna pajiști, arborii sunt absenți iar arbuștii sunt prezenți doar pe unele unități de sol cu o pondere care variază între 10 și 20 %.

CAPITOLUL 5. CADRUL DE AMENAJARE

5.1 Procedee de culegere a datelor din teren

Culegerea datelor din teren s-a făcut prin metode directe.

Pentru determinarea compoziției floristice au fost efectuate relevee floristice după metoda geobotanică. Prin această metodă, compoziția floristică se studiază într-o suprafață de probă pătrată. Numărul suprafețelor de probă este de 3 pentru suprafețe de până la 100 ha de pajiște și de 3-5 pentru cele de peste 100 ha.

Pentru determinarea cantității de masă verde de pe fiecare trup de pasune și fâneata, s-a folosit adresa nr. 6868/26.11.2018 emisă de Primăria comunei Pîrgărești, în care se specifică cantitatea de masă verde realizată pe hectar.

5.2. Obiective social-economice și ecologice

Prezentul amenajament pastoral are ca obiectiv aplicarea unei gestiuni corecte a pajiștilor comunei Pîrgărești, acesta este un obiectiv multifuncțional prin care se asigură următoarele elemente:

- aplicarea unei practici de gestiune corectă, eliminarea sub și suprapășunatului
- eliminarea pășunatului continuu care antrenează procese erozionale, bătorirea solului, deprecierea producției de masă verde și scăderea calității acestia
- stoparea proliferării speciilor fără valoare furajeră, a buruienilor, a speciilor invazive
- stoparea extinderii vegetației arbustive și lemnoase
- stoparea proceselor erozionale
- creșterea valorii pastorale a pajiștilor, creșterea producției și a încărcăturii cu UVM/ha
- creșterea bunăstării comunității rurale din zonă, la care principala sursă de venit este cea agro-zootehnică.

Iarba de pe pășune este furajul principal în timpul perioadei de vegetație, când se realizează și cea mai mare parte a producției animale.

Din punct de vedere economic, iarba de pe pășune reprezintă nutrețul cel mai ieftin față de celelalte categorii de furaje, ceea ce are repercursiuni directe asupra reducerii costului produselor de origine animală.

Un alt aspect se referă la influența pe care o exercită iarba și întreținerea pe pășune asupra sănătății și producției animalelor. Hrănirea animalelor cu iarbă de pe pășune, care este un

furaj echilibrat și complet, precum și mișcarea în aer curat, sub acțiunea razelor solare, favorizează formarea unui organism robust și sănătos.

Din punct de vedere ecologic, o exploatare rațională și controlată a acestor pajiști, duce la o creștere a biodiversității covorului vegetal și la protejarea solului.

5.3. Stabilirea modului de folosință a pajiștilor

Suprafețele de pajiști pot fi exploatate prin pășunat cu următoarele categorii de animale: ovine, caprine și bovine.

Factorii limitativi pe aceste pajiști sunt de natură abiotică: panta, înclinarea și orografia foarte fragmentată. Dar mai ales de natură biotică cauzată de lipsa lucrărilor de îngrijire: prezență de specii fără valoare furajeră, lipsa înșămânțărilor și supraînșămânțărilor, etc.

5.4. Fundamentarea amenajamentului pastoral

Fundamentarea amenajamentului pastoral constă în soluțiile tehnologice și tehnice care asigură realizarea obiectivelor privind gospodărirea rațională a suprafețelor de pajiști din cadrul proiectului.

Amenajamentul pastoral trebuie să respecte codul de bune practici agricole, angajamentele de agro-mediu și să fie în concordanță cu condițiile pedoclimatice ale arealului unde se află amplasată pajiștea (conform Ghidului de întocmire a amenajamentelor pastorale, 2014).

5.4.1. Durata sezonului de pășunat pentru pajiștile UAT Pîrgărești

Conform legislației României (Ordin nr. 544 din 21 iunie 2013, Art. 6), se prevăd următoarele:

- începerea pășunatului se face în funcție de condițiile pedoclimatice și de gradul de dezvoltare a covorului ierbos;
- se evită începerea pășunatului prea devreme, care poate afecta perioada de regenerare, sănătatea și supraviețuirea plantelor;
- perioada de pășunat se va încheia la sfârșitul lunii octombrie, la o data stabilită în funcție de evoluția temperaturilor și regimul precipitațiilor;
- data începerii și încheierii pășunatului, precum și modul de organizare a pășunatului, continuu sau pe tarlale, se stabilesc prin Hotărâri de Consiliu Local al Unității Administrativ Teritoriale.

Durata sezonului de pășunat, pe pășunile aparținând UAT Pîrgărești, este de la 01 mai și până la 01 octombrie pentru bovine și de la 01 mai până la 01 noiembrie pentru ovine și caprine, rezultând o medie de 167 de zile.

Conform Legii nr. 44/2018 și a normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, art. 10.(1) - introducerea animalelor pe pajiști este permisă doar în perioada de pășunat prevăzută în amenajamentul pastoral, iar la alin. (2) se stipulează: este interzis pășunatul în cazul excesului de umiditate a pajiștii.

În faza tânără de vegetație, plantele de pe pășuni au însușiri organoleptice deosebite (gust, miros) care măresc apetitul animalelor și ca urmare crește gradul de consumabilitate a ierbii care poate ajunge la 85-95%.

Dacă pășunatul se începe prea devreme, când plantele sunt prea tinere și solul prea umed, asupra vegetației efectele negative sunt următoarele:

- se distruge stratul de țelină, se bătătorește solul și se înrăutățește regimul de aer din sol. Se formează gropi și mușuroaie;
- pe terenurile în pantă se declanșează eroziunea;
- se modifică compoziția floristică dispărând plantele valoroase mai pretențioase din punct de vedere al apei, aerului și hranei din sol;
- plantele fiind tinere au suprafața foliară redusă și vor folosi pentru refacerea lor substanțe de rezervă acumulate în organele din sol ce are ca efect epuizarea lor.

Efectele negative asupra animalelor sunt:

- iarba prea tânără conține multă apă și ca atare are un efect laxativ epuizant, ceea ce duce la eliminarea excesivă a sărurilor minerale de Cu, Mg, Na;
- conținând prea puțină celuloză nu se pretează la salivare și rumegare, animalele fiind predispuse la intoxicații și meteorizații;
- conținutul mare de azot al ierbii tinere determină acumularea în stomac a amoniacului și ca atare declanșarea unor fermentații periculoase.

În aceeași măsură nu recomandăm nici folosirea pajiștilor prin pășunat mai târziu de 1 noiembrie. Ultimul pășunat trebuie să se realizeze cel mai târziu cu 20-30 zile înainte de instalarea înghețurilor permanente. Astfel plantele au posibilitatea să acumuleze glucide, să-și refacă masa vegetativă, ceea ce determină o mai bună suportare a înghețurilor pe de o parte, iar pe de altă parte pornirea timpurie în vegetație.

Întârzierea toamna a pășunatului, până la venirea înghețurilor, face ca iarba să nu se poată reface corespunzător, primăvara constituind una din cauzele dispariției speciilor valoroase din pajiști.

Pășunatul peste iarnă, mai ales cu oile, este un obicei foarte dăunător pentru covorul ierbos al pajiștilor, cu repercusiuni negative în anul și anii ce urmează.

Pe o pajiște pășunată toată iarna, în sezonul de vegetație următor, producția scade cu cel puțin 20 – 40 %, ceea ce este foarte mult. Dacă pajiștea este în pantă și solul se erodează, pierderile sunt și mai mari, până la scoaterea ei din circuitul productiv.

5.4.2. Numărul ciclurilor de pășunat

Ciclul de pășunat este intervalul de timp în care iarba de pe aceeași parcelă de exploatare, odată pășunată, se regenerează și devine din nou bună pentru pășunat.

Numărul ciclurilor de pășunat este în funcție de condițiile climatice și staționale, de sol, de compoziția floristică și de capacitatea de regenerare a pajiștilor.

Pe suprafața de pajiști a UAT **Pîrgărești** se practică pășunatul continuu și de tip extensiv liber.

Pășunatul continuu (liber) - conform acestui sistem, animalele sunt lăsate să pască pe pășune de primăvara devreme și până toamna târziu.

Practicarea acestui sistem este asociată cu suprafețe unde producția de masă verde este mică, neuniform repartizată pe cicluri de pășunat; perioada de secetă din vară duce la diminuarea producției în ciclurile trei și patru.

Cu toate acestea în următorii ani, după ce se vor realiza toate lucrările de ameliorare, unele pajiști vor putea fi pot fi tarlalizate și se va putea trece la pășunatul rațional.

Recomandări:

- Practicarea unui pășunat rațional fără tarlalizare, utilizând delimitările naturale (lizieră de pădure, canal, drumuri de acces, etc) ca limită de parcelă.
- Revenirea pe aceleași suprafețe după o perioadă de 25-30 zile.
- Pășunatul cu animalele în front de către un cioban ce le permite înaintarea numai pe măsura consumării suficiente a plantelor
- Conducerea turmelor pe un anumit traseu, care din când în când este modificat, astfel animalele nu stau în același loc, ci pășunează pe locuri diferite și în aceeași zi și în zile diferite.
- De asemenea pe parcelele unde se constată o înrăutățire a compoziției floristice, datorită dispariției unor plante valoroase, care prin pășunat continuu nu se mai pot

înmulți prin semințe, se recomandă o rotație a pășunilor, metodă care constă în schimbarea periodică a pășunatului cu cositul. Prin această metodă iarba este folosită ca masă verde la iese sau transformată în fân. Cositul se execută la epoci diferite, pentru a avea loc procesul de autoînsămânțare.

Avantajele acestui sistem de exploatare sunt:

- se limitează timpul petrecut de animale pe un anumit teritoriu;
- sporește producția pășunilor ca urmare a faptului că plantele după folosire au timp pentru refacere;
- ciclurile de pășunat determină o mai bună uniformizare a producțiilor în decursul perioadei de vegetație;
- înlăturarea pășunatului selectiv prin faptul că animalele sunt obligate să consume toate speciile, adică atât cele valoroase cât și cele nevaloroase, ceea ce face ca procentul de buruieni să se reducă și deci să se îmbunătățească compoziția floristică a pajiștii;
- folosirea uniformă a întregii suprafețe de pășunat, nemaieexistând suprafețe subpășunate (cu plante nevaloroase) sau suprapășunate (cu plante valoroase);
- sporește gradul de consumabilitate al plantelor;
- posibilitatea aplicării lucrărilor de îmbunătățire a pajiștilor, inclusiv fertilizare, irigare etc.;
- animalele nu distrug țelina și în consecință nu se declanșează fenomene erozionale;
- obținerea unor producții mai mari la animale (lapte, carne) prin faptul că au la dispoziție tot timpul furajul în cantitatea și de calitate corespunzătoare;
- prevenirea îmbolnăvirii animalelor de parazitoze pentru că în intervalul de 25-30 zile cât animalele lipsesc de pe tarla ouăle și larvele paraziților sunt omorâte de acțiunea razelor solare;
- posibilitatea grupării animalelor pe categorii omogene, ceea ce prezintă mari avantaje din punct de vedere tehnic, economic și organizatoric.

Lucrări ce se execută în timpul pășunatului.

După trecerea animalelor rămân o serie de dejecții solide care trebuiesc considerate, în primul rând, ca sursă de elemente nutritive pentru vegetație. Importanța acestora este mare pe pajiștile unde nu se aplică fertilizarea sau pe acelea situate în zone cu regim pluviometric bogat, care face ca o serie de elemente nutritive să fie spălate.

Dacă pe pajiște sunt vaci de lapte, de exemplu, atunci în medie o dejecție solidă de vacă acoperă în întregime o suprafață de 0,09 mp, dar acțiunea ei asupra vegetației se întinde pe o suprafață chiar de 10 ori mai mare. Aceasta cauzează neajunsuri mari, întrucât favorizează

dezvoltarea speciilor nitrofile, lipsite de valoare economică, creând astfel mari neuniformități în compoziția floristică. Dacă dejecțiile nu se împrăștie, după 10 zile, dispar toate leguminoasele și 75 % din graminee.

Un alt neajuns este și faptul că dejecțiile sunt focare de infecții.

De aceea impunem ca pe pajiștile folosite de către animale, după fiecare ciclu de pășunat, dejecțiile solide să fie împrăștiate; în mod special în pajiștile unde pășunează vacile.

După ce animalele au fost scoase de pe pășune rămân o serie de plante neconsumate. Aceste plante sunt cele pe care animalele le ocolesc. Rămânând pe pajiște ele pot forma semințe și ca atare proliferază. De aceea ele trebuiesc îndepărtate prin cosire. Operația este obligatorie, ca și precedentă, după fiecare ciclu de pășunat.

Recomandări:

În timpul pășunatului trebuie să se execute o serie de lucrări pentru a:

- îmbunătăți compoziția floristică, refacerea cât mai rapidă a plantelor, la sporirea producției de masă verde pe unitatea de suprafață, la asigurarea zooigieniei.
- cosirea resturilor nepășunate după ce animalele au părăsit tarlaua, ceea ce împiedică fructificarea și deci înmulțirea plantelor slabe din punct de vedere furajer, neconsumate de animale;
- împrăștierea dejecțiilor animaliere, care prezintă cel puțin trei avantaje legate de faptul că: se împiedică astfel crearea condițiilor de dezvoltare a buruienilor nitrofile nevaloroase, care s-ar putea dezvolta în jurul acestora; se realizează o anumită fertilizare a pajiștilor; se înlătură focarele de infecție cu viermi paraziți.

Toate aceste măsuri, aplicate în complex, au ca efect creșterea valorii economice a pășunii respective.

5.4.3. Fânețele

În cazul pajiștilor din UAT-ul Pîrgărești, din totalul suprafeței de 853,5735 ha, suprafața de 395,4176 ha o reprezintă fâneața din care 390,4972 ha aparținând persoanelor fizice.

5.4.4. Capacitatea de pășunat

Încărcătura cu animale pe o pajiște sau capacitatea de pășunat, se exprimă în UVM (unitate vită mare)/hectar. Reprezintă un instrument de corelare a producției reale a unei suprafețe cu încărcătura de animale.

Capacitatea de pășunat și încărcătura optimă de animale pe hectar se calculează, pentru fiecare pajiște în parte, conform metodologiei prevăzute în Ordin nr. 544 din 21 iunie 2013 și

Ordin 544/2013, art. 8 - numărul de animale (UVM/ha) trebuie să fie suficient pentru a asigura utilizarea maximă a producției de masă verde, menținând în același timp sustenabilitatea pe termen lung a pajiștii.

Capacitatea de pășunat se calculează prin două metode:

- metoda estimativă, bazată pe valoarea pastorală (VP), determinată în funcție de compoziția botanică a pajiștilor;
- metoda precisă sau reală, bazată pe producția efectiv consumabilă a pășunii respective.

Producția totală de iarbă se determină prin cosirea repetată, în decursul perioadei de pășunat a unor suprafețe de probă. Pentru aceasta se aleg în funcție de teren și de uniformitatea vegetației mai multe suprafețe reprezentative (aproximativ 10 m²) ce se îngrădesc. Accesul în interiorul acestor suprafețe este restricționat animalelor și permite creșterea și dezvoltarea nestingherită a ierbii.

Iarba din interiorul „suprafetelor de proba” se cosește la începutul fiecărui ciclu de pășunat (30 – 35 de zile). Prin însumarea coaselor și raportarea la ha se obține producția totală (Pt) de iarbă din pajiște. Cum animalele consumă selectiv iarba, în urma lor, în pajiști rămân plante neconsumate (Rn) după fiecare ciclu de pășunat. De aceea este bine să se determine și coeficientul de folosire al pajiștilor (Cf).

Capacitatea de pășunat (CP) definește numărul de animale care pot fi hrănite pe întreg sezonul de pășunat de pe 1 ha, în funcție de producția disponibilă de masă verde, se stabilește conform formulei:

$$CP = (P.d. \times C.f.\%) / (C.i. \times Z.p. \times 100), \text{ în care:}$$

CP = capacitatea de pășunat/încărcătura de animale (UVM /ha)

P.d. = producția disponibilă de masă verde (kg/ha)

C.f. = coeficient de folosire a ierbii (%) (vezi Tabelul 5.8)

C.i. = consum zilnic de iarbă

Z.p. = numărul de zile de pășunat pentru un ciclu de pășunat sau pentru un sezon de pășunat.

Se recomandă 60 kg masă verde/zi/cap pentru 1 UVM (din care consumate efectiv 50 kg/cap/zi).

Conversia în UVM a speciilor de animale domestice este redată în tabelul 5.7 conform literaturii de specialitate și a legislației în vigoare.

Tabel 5.1

Coefficientul de transformare a diferitelor specii și categorii de animale în UVM

(Marușca și colab., 2014 – Ghidul de întocmire a amenajamentelor pastorale).

Specificare	Coefficient de transformare în UVM	Nr. capete pentru 1 UVM
Tauri și boi de muncă	1,0-1,2	0,8-1,0
Vaci de lapte	1,0	1,0
Bovine de toate vârstele (în medie)	0,7-0,8	1,3-1,4
Tineret bovin peste 1 an	0,5-0,7	1,4-2,0
Tineret bovin sub 1 an	0,2-0,3	3,3-5,0
Oi și capre de toate vârstele	0,14	7,1
Oi și capre mature	0,15-0,16	6,3-6,7
Cai de toate vârstele	0,8	1,3
Cai de tracțiune	1,0-1,1	0,9-1,0
Tineret cabalin peste 1 an	0,5-0,7	1,4-2,0
Tineret cabalin sub 1 an	0,2-0,3	3,3-5,0

Tabel 5.2

Valoarea medie a coeficientului de folosire la diferite tipuri de pajiști (C.f. %)

Tipul de pășune	Coefficientul mediu de folosire (%)
Pășuni umede, cu multe rogozuri	25
Pășuni alpine, cu țepoșică	35
Pășuni de șes, uscate, cu graminee mărunte	50
Pășuni montane, cu țepoșică	50
Pășuni inundabile, de pe terenuri revene	75
Pășuni montane, cu graminee valoroase	85
Pășuni neinundabile, de pe terenuri revene, cu graminee valoroase	90
Pășuni semănate	90

În condițiile actuale ale pajiștilor de pe raza localității Pîrgărești au fost obținute următoarele cantități de masă verde utilă, pe trupuri de pășune, conform Adresei nr. 6868 din 26 noiembrie 2018 emisa de Primaria Pîrgărești:

Tabel 5.3 Cantitatea de masa verde pe trup

Numar trup	Denumire trup	Cantitate To/ha
1	Coșna și Dumbrava pășune UAT	6,66
2	Pârâul Boghii pajiști	6,96
3	Pârgărești pajiști	6,9
4	Satu Nou pajiști	6,78
5	Nicorești pajiști	6,8
6	Bahna pajiști	6,58

Pentru o determinare precisă a producției de masă verde și pentru calcularea, în fiecare an, a încărcăturii de animale pe hectar (CP), se va avea în vedere ca anual, pe fiecare trup de pășune, să se delimiteze piețe de probă cu o suprafață de 10 mp fiecare.

Pentru delimitarea suprafețelor de probă se folosesc îngrădituri care să nu permită consumul de către animale a vegetației din interior, amplasate pe suprafețe omogene din punct de vedere al compoziției floristice și al producției. Aceste suprafețe se cosesc la începutul fiecărui ciclu de pășunat, respectând restricția ca pe plante să nu se regăsească apă de adărire (plantele nu sunt umede de la rouă, ploaie etc.).

Pentru determinarea coeficientului de folosire a pajiștii, de pe suprafețele pășunate se va cosi și cântări cantitatea de masă verde neconsumată (tot de pe 10mp)

Capacitatea de pășunat:

S-a luat în calcul un număr de 167 zile pe sezonul de pășunat.

Se recomandă 60 kg masă verde/zi/cap pentru 1 UVM (din care consumate efectiv 50 kg/cap/zi).

1. Coșna și Dumbrava pășune UAT

$$CP = 6.600 \text{ kg m.v./ha/} (60 \text{ kg m.v./zi/cap UVM} \times 167 \text{ zile}) = \mathbf{0,65 \text{ UVM/ha}}$$

2. Pârâul Boghii pajiști

$$CP = 6.960 \text{ kg m.v./ha/} (60 \text{ kg m.v./zi/cap UVM} \times 167 \text{ zile}) = \mathbf{0,69 \text{ UVM/ha}}$$

3. Pârgărești pajiști

$$CP = 6.900 \text{ kg m.v./ha/} (60 \text{ kg m.v./zi/cap UVM} \times 167 \text{ zile}) = \mathbf{0,68 \text{ UVM/ha}}$$

4. Satu Nou pajiști

$$CP = 6.780 \text{ kg m.v./ha/} (60 \text{ kg m.v./zi/cap UVM} \times 167 \text{ zile}) = \mathbf{0,67 \text{ UVM/ha}}$$

5. Nicorești pajiști

$$CP = 6.800 \text{ kg m.v./ha/} (60 \text{ kg m.v./zi/cap UVMx } 167 \text{ zile}) = 0,67 \text{ UVM/ha}$$

6. Bahna pajiști

$$CP = 6.580 \text{ kg m.v./ha/} (60 \text{ kg m.v./zi/cap UVMx } 167 \text{ zile}) = 0,65 \text{ UVM/ha}$$

Utilizatorii de pajiști au obligația să respecte încărcătura minimă de animale pe hectar (0,3 UVM) conform legislației din domeniu în vigoare.